உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

சீகாழிச் சிற்றம்பலநாடிகள.

ரத்நக்கொத்து

தமிழ்ப்பண்டிதர

சே. வெள்ளியம்பலம்பிள்ளையவர்கள் குமாரர்

சே. சிவஞானம்பிள்ளையவர்கள்

விருப்பத்தின்படி,

திருமயிலை - வித்வான்

சண்முகம்பிள்ளையவர்களால்

பார்வையிடப்பட்டு,

நே. முருகேச முதலியாரவர்களால்

தமது

சென்னைப் புரசை

“கணேச” அச்சியந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1904.

Registered Copyright.

உ

சிவமயம்.

அட்டவணை.

நம்பர்.	விஷயம்.	பக்கம்.	பாட்டு.
	செல்காலத்திரங்கல்	1	54
2	நிகழ்காலத்திரங்கல்	8	50
3	வருகாலத்திரங்கல்	14	48
4	அநுபூதிவிளக்கம்	20	64
5	தாலாட்டு	28	63
6	வெண்பா	36	65
7	கட்டளைக்கலித்துறை	50	54
8	துகளறுபோதம்	63	79
9	திருப்புன்முறுவல்	87	

னர். இவர் தம்மைப் பெற்றோர் சுக்கில பக்கத்துச் சந்தி
ரன்போல் வளர்க்க வளர்ந்து தக்கவயதுநிரம்புதற்குள்
ங்கண்டு கற்று இலக்கியம் இலக்கணம் தருக்க முதலிய
கருவிநூல்கள் பயின்று சிற்சபையி லற்புத நடஞ்செய
ரண்டைகை நீண்ட பூங்கழற்க ணன்புடைமை முற்பிறப்
பிலுடைமையாற் பதி பசு பாச மென்னு முப்பொரு
ளுணா சசியுடைய ராயினர்.

இவ ிருவினையொப்பு மலபரிபாகம் சத்திநிபாத
முடையராக விளங்கலாற் சுத்தாத்துவித வைதிக
சைவ பரமாசாரிய சிகாமணியாகிய பொய்கண் டகன்ற
மெய்கண்ட தேசிகர் மரபிடை யருளுபதேசம் பெற்
றவசு சிறந்த சிவானுபூதிச செல்வராய் வீற்றிருந்தனர்.
இவர்பா லருளுபதேசம் பெற்றுச் சிறந்தா ரெனைப்ப
ர். இவருளொரு திருக்கூட்டமாகச் சேர்ந்து அடிக
சடகுழுவ லன்புடைய ராகிச் சிவானுபூதிமான்க
சிறந்தார் அறுபான் மூவர் அவர் தத்துவப்
ஞானப் பிரகாசர், கண்ணப்பர் முதலாயினோர்.
மாருங் கெய்திக் கவுரிமாயூரத் தண்
மடாலயத் தெழுந்தருளிச் சிவபூசை,
ியன நடத்தி வந்தனர்.

இவ்வாறிருக்கையி லொருஞான்று அடிகளும் அடியரும் வழக்கம்போற் றிருவமுது மிசைந்தனர். அதுபோழ்து பரிசாரகன் வேப்பெண்ணையை ஆனெய்யெனவுணராமே யெடுத்தவருணவு மன்னத்திற்பெய்தனன். அடிகள் முதலானோரும் ஒரு விகற்பமு மில்லாது விழைந்து அமுது கொண்டனர். அவருளொருவராகிய கண்ணப்பர் சற்றே விகற்பமெய்திப் பரிசாரகன் அன்னத்திற் பெய்தது வேப்பெண்ணெயென் றுணர்ந்து எண்ணெயினை விட்டுப் பிசைந்த பருப்பன்னமுண்ணாது கவன்று 'வே'யென்றேக்காரித்தனர். அதனையுணர்ந்த அடிகளும் "நமது திருக்கூட்டத்தே பக்குவ மில்லாதாரு மிருப்பது தகுதியோ' எனக் கட்டளை யிட்டனர். அதனைக் கேட்ட கண்ணப்பரும் உடனே இம்மென் றெழுந்து அப்பந்தியினின்று நீங்கிப் போந்து தமதடிக ளடிகளைச் சிந்தனையி லிடைவிடாது சிந்தித்துக் கொண்டே வடக்கணோக்கிச் சென்றனர்.

இவர் சென்ற சின்னாட்பின்னர் அடிகளும் தம்மடியரோடுஞ் சித்திரை மதியிற் றிருவோணநாளிற் சமாதியிலிறங்குவதாக வந்நாளிற் பொன்னிநதி புரந்த சென்னிநன்னாட்டினை யரசாண்டவரும் அரசனைக்கூயறிவித்து

நூலாசிரியர் வரலாறு.

அதற்குத் தக்கஇடம் அமைக்க வெனக்கட்டளை யிட்டனர். அரசனே கழிபேருவகையெய்தி அக்கௌரி யாயூரத்திற் கண்மையாகிய பூம்பொழி லொன்றில் அவவடிகள் கட்டளையிட்டாங்கு அடிகட்கோரு சமாதியும அடியர் அநுபானிருவருக்குமத்துணைச்சமாதியுமமைத்து அடிகட்கு விண்ணப் பித்ததனறி இச்சிறந்த செய்தியை உலகமெங்கும் அறியப் பறை சாற்றுவித்தனன்.

இவ்வதிசயங் கேட்டாங் கனைவரும் குறித்த நாளில அப்பூம்பொழிலையடைந்து யாது விநோத நடக்குமோ காண்பேமென் றெதிர்பார்த் திருந்தனா. அரசனே அப்பூம்பொழிலை யொப்பனை புனைந் தடிகளடிகளை வணங்கி விண்ணப்பித்தனன். இறைவனோடு புக்கொடுங்குங்கால நேர்ந்தமையான் அடிகளும் தம்மடியருடன் அப்பூம்பொழிலை யெய்திக் காணவந்தார் யாரையும் திருவருட் கண்ணோக்கி யாசிர்வதித்து யாவருங்கேட்பத் திருவெண்பாக்கள் மூன்றனை யருளிச்செய்து தமக்கென்றமைத்த சமாதியி லிறங்கிச் சிவத்தியானத்தோடு சின்முத்திரையாகிய மோனமுத்திரை தாங்கி நிலவினர் பின்னர் அடிய ருபா னிருவருந் தனித்தனி யொவ்வொரு திருவெண்பாப்பாடிக் கொண்டே தம்மடிக ளடிகளைத

ரணஞ் செய்துகொண்டு மும்முறை வலம் வந்தெட்டுறுப்பு நிலமுறப்பணிந்து தந்தமக் கமைத்த சமாதியி லிறங்கிச் சித்திபெற்றனர்.

இவ்வாறு நிகழு மதிசயம் அரசனும் பலரும் வியப்புற்று இப்பெற லருஞ்செல்வம் இக்கூட்டத்திற் சேர்ந்தவடியவ ரொருவரெய்தப் பெறாரி லரோ! அவரெங்குற்றனரோ! யாண்டுள்ளாரோ! அவரிச்செய்தி யுணர்வரோ! எனப்பலபடப் பேசிக் கவல கொண்டனர். அவ்வமையத்தில் வடக்கட் சென்ற அடியர் தற்செயலா யாண்டுத் தோன்றித் தமக்கென்றொரு சமாதி யமைக்கப் படாமையா லாங்குள்ள வெல்லாச் சமாதிகளையுமும்முறைவலம்வந்துவணங்கித்தம்மடிகள் சமாதியை நாடி யாராவன்பு மீதூர்ந்து கண்ணீருங் கம்பலையுமாய் நெஞ்சநெகநெக்குநெக்கு கசிந்துருகி நின்று; 'ஆண்டகாய் சிற்றம் பலவாவடியேனகா - மீண்டும் பிறக்க நீ வேண்டாவோ' எனக் கூறி நின்றனர். உடனே அச்சமாதி பிளவுபட அடிகள் விழித்து நோக்கி எதிரிற் கூப்பிய கையராய்க் கவலைகொண்ட கண்ணப்பரை யிருகையாரத்தழீஇக்கொண்டு தமது மடிமேலிருத்தி ஐக்கியஞ்செய்து கொண்டனர். இவர் பெற்ற பேறேபேறு.

இவர் பெற்றது யாரினுஞ் சிறப்புற்றதெனக் கண்டார யாவருங்கழறித் தத்தமிருக்கையை யடைந்தனர். அரசரேறு அச்சமாதிக் கட்டடங்களை யெல்லா மேலே விதானித்துத் திருத்திப் பூசனை நடத்த வமைத்துச் சிவப பேறுற்றுச் சிறந்தனன. இதனுண்மை பின்வருமியந் தச் செய்யுளா னறியலாம். அது "முத்தாறுபத்து மூவா பணிக் கேத்தும், சித்தர் வனத்தில்லைச் சிற்றம்பலவா பத்தர், பவவிருளை நீக்கியருள பானுவேதுய்ய, தவ வடிவே நின்றாள் சரண்." இக்கவுரிமா யூரத்திற் கடுத்த இவர் சமாதி யமைந்த பூம்பொழிலைச் சித்தர்வனமென் றுபர், சித்தக் காடென்றும் இன்னும் வழங்குகின்றனர்.

இச்சாத்திரக் கோர்வை யடங்கிய நூல்கள் செல்காலத்திரங்கல், நிகழ் காலத்திரங்கல், வருகாலத்திரங்கல், அநுபூதிவிளக்கம், தாலாட்டு, கலித்துறை, மூறுவல் துகளறுபோத மெனபன. இவ்வடிகளும் அடியவருஞ் சமாதியடையும்போது சிற்றம்பலநாடிகள் மூன்று வெண்பாவும் ஏனையோர் ஒவ்வொரு வெண்பாவும் பாடியதாகத் தோன்றுகின்றது. திருச்செந்தூர் அகவலையும் இவர் செய்ததாகச் சிலர் கூறுப. இப்பெயரினர் வேறிருவருளர். அவர் பெரியபழுதைச் சிற்றம்பல நாடிகளும், சிறுபழுதைச் சிற்றம்பலநாடிகளு மெனப்படுவர்.

முகவுரை.

யான் சிற்றம்பல நாடிகளும் அவரடியரும் பாடிய
இவ்வரிய பெரிய நூல்களடங்கிய திரட்டொன்று வெகு
காலத்திற்குமுன் கிடைக்கப் பெற்றேன். அதன் சார
போபோலும் எனக்கும் அவ்வடிகள் மரபிற் சாபய
விசேட தீக்ஷைகள் கிடைக்கப்பெற்றன. இப்பரம்பரை
சீகாழி, மாயூர மென்பனவாய சோணாட்டுத் திருப்பதி
களினின்றுந் திருத்தொண்டை நாட்டி லெம்மையாளு
டைய அறப்பெருஞ் செல்வி யெண்ணான் கறமும் புரிந்
திறைவனை வழிச்சுவட்டாலுஞ் சனச்சவட்டாலும
இறுகச் செய்த தவக்ஷேத்திரமும் சத்தபுரிகளி லொன்
றுமா யிலகிய காஞ்சி நகரத்தில் ஞானப்பிர
காச பாசினமென இறைஞான்று பிருக்கின்
றது. அங்கு மகா குருபூசை சித்திரை மாசத்
திருவோண நாளிற் பிரதிவருடமு நடந்தேறி வருகின்
றது. அவ்வாதினத்தின் முன்னிருந்த மகாசந்நிதானம
அடியேனை நோக்கிக் கடைக்கணித்து நம்முடைய ஆதி
னப் பெருஞ் செல்வமாகிய இச்சிற்றம்பல நாடிகள்
நூல்களனைத்தும் அடியேன்பாற்கொடுத்து அச்சிட்
டுபகரித்த லுனக்குக் கடனென்று கட்டளையிட் டருளி
னார்கள். கல்வியினுஞ் செல்வத்தினும் வறியனாகிய
யான் இப்பெருங் காரிய [illegible]

கருதியிருக்கையிற் பிரதிகள் சில கிடைத்துத் திருத்த முஞ் செய்ய முயன்றேன். அதனால் போதாதென்றே திருத்தலைக்கு மிகச்சாலச் சிரமந் தந்தது. சென்னைக் கிறிஸ்தவ கலாசாலைத் தமிழ்ப் பண்டிதராகிய நாகை. வேதாசலம் பிள்ளை யவர்கள் சிற்றுரையொன்றெழுதிவித்த ஒருபிரதி கிடைத்தது. அவ்வுரையோமிகச்சுருக்கி யெழுதி யிருக்கின்றது. இதுநிற்க ; வடநூற் கடலையும் தமிழ் நூற் கடலையு நிலைகண்டுணர்ந்த திராவிடமாபாடிய காரராகிய திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை யாதீனத்துச் சிவஞான யோகிகளே ஆங்காங்குக் காட்டாகக் காட்டிய இவ்வரிய பெரிய சாத்திரத்தை யெவ்வாறு வெளியிடுவதெனக் கருதியே யிருந்த எனக்குத் திருநெல்வேலி - வித்துவான் - பால்வண்ண முதலியா ரவர்கள் தென்னாட்டுப் பல பிரதிகளையுங்கொண்டு பரிசோதித்த் தச்சிட்டுதவிய பிரதியுங் கிடைத்து என் பிரதியோடு ஒத்திட்டு அச்சிட முயன்றேன்.

இதை யெவ்வா றச்சிடுவதென்று கருதியிருந்த எனக்குப் பரோபகாரசிந்தையுடன் சென்னைப்புரசையிற் பெண்களுக்கு இந்துமதபோதனை போதிக்கும்

முகவுரை.

சைவப்பிரபு - நே. முனிசாமி முதலியாரவர்கள் ஷை பாடசாலைப் பரிபாலனத்திற் கென்றமைத்த தமது கணேச அச்சியந்திர சாலையிற் றமது சொந்தச் செலவிலேயே அச்சிட்டுத் தருவதாக வாக்களித் தவ்வாறே முடித்துங் கொடுத்தார்கள். அவர்கள் செய்தநன்றிக்கு யான் மழைக்கு மாறுதவி செய்வா ரில்லதுபோற் கருத வேண்டுவதன்றி யான்செயற்பால தொன்றுமின்று. எனக்குப்பிரதியுதவினவர்கட்கு என்மனமாரவந்தனஞ் செலுத்துகின்றேன். யான் இச்சாத்திரக்கொத்தினை யச்சிடுகையில் என்னோடு பிரதிகளையொத்திட் டச்சிட வுதவியாயிருந்த - கவர்ன்மெண்டு பெண்கள் கல்விச் சாலைகளில் சென்றல் சர்க்கில் இன்ஸ்பெக்டரஸ் தலைமை லிகிதர் சே. சிவஞானம் பிள்ளைக்கும் என்ன கைம்மாறு செயற்பாலேன். இவ்வரிய பெரிய சாத்திரத்தை யானச்சிடக் கருணைசெய்த முழுமுதல்வன் றிருவருளை வணங்குகின்றேன்.

இங்ஙனம்.

தி. சண்முகம் பிள்ளை.

பிரதிகள் கொடுத்தோர் பெயர்.

பிரதி எண்

என்பாலிருந்த பிரதி	1.
யாளுகி. ஞானப்பிரகாச ராதீனம்	1.
தி. கோதண்டராமபிள்ளை அவர்கள்	1.
திரிசிரபுரம். ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதர் தி. ஆறுமுகநயினார் அவர்கள்.	1.
ஏகளயு போதக்-திருநெல்வேலி வித்துவான், பாலவண்ண முதலியார் அவர்கள்.	1.
ஆகளயு போதமும சிறப்புப்பல நாடிசன் வெண்பாவும். சென்னைக் கிறிஸ்தவ காலேஜாலைத் தமிழ்ப்பண்டிதர் நாகை. வேதாசலம்பிள்ளை அவர்கள்.	1.

இங்ஙனம்

தி. ச.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

சீகாழிச் சிற்றம்பலநாடிகள்

அருளிச்செய்த

சாத்திரக் கொத்து.

முதலாவது,

செல்காலத்திரங்கல்.

சீரார் திருநீறுந் திலகருள் வேடமுமுன்
சேராமலையோ தெளியா திருந்தனமே (1)

வந்து பிறந்ததிந்த மானிடராய் மனைவினையிம்சை
யெந்தைபணி செய்வதற்கென் றெண்ணா திருந்தனமே.

திருக்கோயில் சூழ்ந்து சிவனுருவங் கண்டு
மருட்கோல மாற்றுமன் மாண்டு திரிந்தனமே. (3)

ஞானமு மாமலரு மாருத் திருவிளக்குஞ்
ஞசடையோற்கென்றென்றுஞ்செய்யா திருந்தனமே.

மையயவி சேட மவுத்திரிமுன் கொள்ளா
சமையில் விடையத் தழிந்து திரிந்தனமே. (5)

அனமே சிவனை யாதரவாய்ப் பூசித்த
வினமேற வினைப்பிறப்பி வீடழிந்து விட்டனமே. (6)

ஆகார யோக நிராதார யோகமெனுஞ்
ஞான மில்லாமற் சூழுந்து பிறந்தனமே. (7)

வழிதுதிட் டென்று மொழியாத வீடுதரு
ஞானகுரு வேறுமென்று நாடா திருந்தனமே. (8)

அருவாகி நின்ற வரனை ருவாகிப்
நுவா யிருந்தல் குறியா திருந்தனமே. (9)

தகரா தேசிகனைச் சிந்தை மகிழ்ந்துருகிப
சித்தப போற்றுமப் போதவமே போக்கினமே.(10)

மாருத மாக்கருணை மானிடர்போல் வந்திருக்கப்
பேருருப போற்றுமப் பேறிழந்து விட்டனமே. (11)

இனறுபோ லன்றே யிறைவனார் கண்மலரால்
ன்றுவினை போக்காமல் கிட்டேனு செய்தனமே. (12)

அங்கமலத் தாளிரண்டு மன்றோ கலைகொண்டு
பொங்குமலம் போககாமப் புலன்வழியே போக்கனவே

பூத வுடம்பு பொருளல்ல வென்றுணர்ந்த
போதந் தனைமுன்னே பொருந்தியிடப் பெறுவோமே.

மனாதிமுதல் வாயு மறந்து நந்த வாழ்வை
யனாதியே காணு நவமே யுமுன்றனையே. (15)

ஒன்றுமே பொறிபுலனை யோயாது இருந்தவினை
மன்றருந்த வெல்லா மகன்றிருக்கப் பெறுமிலமே (16)

ஆணவத்தை நீக்கி யறிவில விழிந்துகண்ணை
காணவைத்த வன்றுமுதல் காணு தலைந்தனமே. (17)

என்னறிவு கண்டிங் கிருட்டாக்க விவழிப்பு
முன்னமறி யாதலங்கே தவர் முகத்தை யோவா. (18)

அறிவுக் கறிவாகி யாதார மாகிப்
பிறிகைக் கரிதாம்பே றிதுகொளப் பெறுவதோ. (19)

பார்க்க வரிதாம் பரவறிவின் றன்மை யருமை
யேற்கவே கண்டுகண் டின்பம் பிருந்தனமே. (20)

எல்லா வழியு மிழந்தவிடத் துள்ளவினை
மலலாத பாவியே னன்றே மறிந்திலமே (21)

வானுந்து தேவறியா மாமலர்த்தாள் வாழ்த்தியன்றே
யானந்தத் தேனை யருந்துதற்குப் பெற்றிலமே. (22)

உள்ளும் புறம்பு மொழியாத வானந்த
வெள்ளத் தழுந்தாமல் வீணேநாள் விட்டனமே. (23)

[illegible]ரா சிவானந்தத் தேனருந்தி வாழ்வதற்குத்
தோராம லிந்நெடுநாள் தீவினையி லாழுவதே. (24)

எண்ணரிய பேரின்ப மிப்போது போலமுன்னும்
நண்ணி யருந்தாமல நாளவமே போக்கினமே. (25)

கண்டவிட மெல்லாங் கலந்த பரமசுகங்
கொண்டிருந்து வாழாநாள் கொன்னே கழிந்தனவே

எல்லையா முத்தியினின் றன்னைமே விட்டசுக
நில்லாம லிந்நெடுநாள் நிலையா மனின்றனமே. (27)

நேரச சிவபூரந் தெளிவுந் தெளிந்தவிந்த
நேரம்போல் முன்னுரு நின்றுவிடப் பெற்றிலமே. (28)

நில்லாத நெல்லாம நிலையென்று நெஞ்சில்வைத்துச
சொல்லாத பேரறிவு சொல்லாடப் பெற்றிலமே. (29

ஆகாப் பொருள்தேடி யாம்பொருளைக் கைவிட்டுப்
போகா வுடல்தோறும் புக்குழன்று விட்டனமே. (30

முத்திநெறி நில்லாத மூர்க்க ருடன்கூடி
யத்தனடி யாரடியை யாதரிக்கப் பெற்றிலமே. (31)

நன்றுள் முதலாக வெவ்வுறவும் போற்றிசெய்து
சான்றோர் திருவடியைச் சார்வதற்குப் பெற்றிலமே.

நெஞ்சழுத்த மாகவே நிட்டூரம் பேசிமிக
வஞ்செழுத்தும் வெண்ணீறு மாதரிக்கப் பெற்றிலமே.

புரையுடைய சிந்தைப் புலைய ருடன்கூடி
யரனடியார் கூட்ட மணுகுதற்குப் பெற்றிலமே. (34)

போதமிலா ரோடே பொருந்தக் கலந்துமிக
வேதமுடி வாரை விளம்புதற்குப் பெற்றிலமே. (35)

பேயான பொய்ச்சமைய பேதந் தனிலுணர்ந்து
வாயார வாகமத்தை வாழ்த்துதற்குப் பெற்றிலமே. (36)

பொய்கண் டகலாத போதமிலோ மிந்நெடுநாள்
மெய்கண்டான் சந்தான மேவுதற்குப் பெற்றிலமே.

பொங்கும் பவத்தொடர்ச்சி போக்குதற்கு முன்னமே
கங்கைநகர் மெய்கண்டான் காற்கமலம் பெற்றிலமே.

திரா மலமனைத்துந் தீர்ந்திருக்க விந்நெடுநாள்
சீராரு மெய்கண்டான் சேவடிகள் பெற்றிலமே. (39)

பூசக வன்றே யருளுருவாய்ச
மெயகண்டான் கூருபறகுப பெறவிலமே.

வொபபிலருள மெய்கண்டா
ளுருவா யாணடருளப பெறறிலமே. (41)

மெயகண்டான் செஙகபததை தாளிரணடு
பூசிசக வனறே யறிநதிலமே. (42)

னைகுறிந மேனிதனைப
வனறே பூசிககப பெறறிலமே. (43)

பாபோகந தன்னில
லவொட ஞானகநது விடடனமே. (44)

சூருபா
யணாவென ணரவறிநதிலமே. (45)

விணப வெழிறகுரவா மேனிதனைக
கணடிருக்கப பெறறிலமே.

சொலைதனை சொலலாலே சொனனாசொ
செவிகளினு லெபபொழுதுங கேட்டிலமே

இசாக்ச மாறறு மெழிற்குரவா
ஒன்றி யனறே பரிசிககப பெறறிலமே. (4[illegible])

களித்த திருஞானங் கண்ணா லருந்தி
யளித்ததனை யன்றே யருந்துதற்குப் பெற்றிலமே. (49)

ஆக்காப் பதத்தி லருமணத்தை யாதரித்து
மூக்கான் முகருதற்கு முன்னமே பெற்றிலமே. (50)

காயா யருள்சுரந்த தம்பிரான் றாளிணையை
வாயார வன்றே வழுத்துதற்குப் பெற்றிலமே (51)

போதநான் செய்துவந்த பொல்லா வினைதீர
நாதனு ரேவல நடப்பதற்குப் பெற்றிலமே. (52)

மெய்யணைய வந்தருளு மெய்கண்டான் மேனியன்றே
கையிணைகள் கூப்பிக் கசிந்துருகப் பெற்றிலமே. (53)

நிலையாம் பொருளில் நிறுத்துங் குருவைத்
தலையால் வணங்காமற் றாழ்வுசெய்து விட்டனமே. (54)

செல்காலத்திரங்கல் - முற்றும்.

இரண்டாவது,

நிகழ்காலத்திரங்கல்.

உன்னரிய ஞான முருவாக வந்தருள
வென்னதவஞ் செய்தேமுன் னியாமென் றறிந்திலமே.

ஆண்டருள வேணுமெனு மாசையோ நல்லறமோ
வேண்டி யெமையாள மெய்கண்டார் வந்ததுவே. (2)

ஏழரசெய் தவத்தாற் கிழியீடு நேர்பட்டு
மீட்சி தரவெமக்கு மெய்கண்டார் வந்ததுவே. (3)

வாரீர் சிவனடியார் வாராமல் வந்தவரைப்
பாரீர் பரததின் பரிணாமந் தன்னையுமே. (4)

இப்படியே யிப்படியி லென்போ லிருப்பதுவே
யப்படியே யந்த வகண்டபரி பூரணமே. (5)

போராத வின்பப் பெருமா னுருக்கொண்டு
வாராமல் வந்துதிரு வார்த்தை யுரைப்பதுவே. (6)

கல்லா னிழலிருந்து கைம்மலரால் நால்வருக்குச்
சொல்லாத சொல்லதனைச் சொல்லுதற்கு வந்தவா. (7)

அறுபத்து மூவர்க்கு மன்றன்று வந்தா
ருறுமுத்தி சேர்வார்கட் கோருருவாய் வந்தவா. (8)

சீரார் மறையுஞ் சிவாகமமுஞ் செய்நூலு
மோரா வுணர்வு மொருமொழியாய்த் தந்தவா. (9)

அரிபிரமர் காணாத வாநந்தத் தேனைப்
பருகிப்பரு காதருந்தப் பான்மொழியாய்த் தந்தவா.

தோன்றும்பொழுதெல்லாஞ்சுகவடிவேதோன்றுதற்குத்
தோன்றும் பெருமாள்தஞ் சொல்லாலே சொன்னவா.

பஞ்சமலந் தீர்ந்த பரம சுகந்தன்னைக்
கிஞ்சுகவா யாலே கேளென்று சொன்னவா. (12)

போதளவுங் காணமற் புல்குஞ் சுகந்தன்னைச்
சீதள வாயாலே தெளிவதற்குச் செப்பியவா. (13)

நாயின் கழுத்தினுக்கு நல்லாரம் வாய்த்ததுபோல்
தீயவினை யேனருந்தத் தெள்ளமுதந் தந்தவா. (14)

வேதன்மால் காணாத மெய்கண்ட நாதனார்
பாத நாங்காணப் படிமிசையே வந்தவா. (15)

மெய்கண்ட நாதனார் மேதினிமேல் வந்தருளக்
கைகண்டோம் வீட்டின்பங் காட்சி யறக்கலந்தே. (16)

தீராத பொய்யவித்தை தீருமாந் தீர்ந்ததற்பின்
ஓரா வுணர்வுடம்பா யொன்றுபட நின்றவா. (17)

குருவொழிந்து தெய்வங் குவலயத்திற் கொள்ளார்
இருவ ரறியாத விறைநிறைவி லேய்ந்தவா. (18)

காணீர் திருமேனி கண்ணாரக் கண்குளிரப்
பேணீ ரவர்பதத்தைப் பேசீ ரவர்புகழே. (19)

அண்டங் கடந்த வறிவுருவைப் பாருங்கோள்
தொண்டர் புடைசூழ்ந்த சோதிதனைப் பாருங்கோள்.

ஆனந்த நாட னருளமேனி பாருங்கோள்
தேனுந்து வாயாரச் செப்புதலைக் கேளுங்கோள். (21)

எண்ணாத வின்ப விறையுருவைப் பாருங்கோள்
நண்ணால வினைதீர்த்த காரணரைப் பாருங்கோள். (22)

வாக்கிறந்த வின்ப வடிவதனைப் பாருங்கோள்
நோக்கரிய நோக்குடைய நுண்ணியரைப்பாருங்கோள்

திருமா லயனறியாத் தேசிகரைப் பாரும்
கருமா லொழித்தாண்ட காற்கமலம் பாருமே. (24)

செய்தற் கரியதவஞ் செய்தாலுந் தேவர்கட்கு
மெய்கற் கரியபிரா னெய்தியவா பாருமே. (25)

சீரா மலங்கெடுத்த சிற்பரரைக் காணுங்கோள்
வாரா வருளருள வந்தவரைக் காணுங்கோள். (26)

பிறவா நெறிகாட்டும் பிஞ்ஞகரைக் காணு
மறவாத பேரின்பம் வைத்தவரைக் காணுமே. (27)

மண்ணிற் பிறந்து வருந்தாமை வான்கருணை
கண்ணிற் பணிவித்த காரணரைக் காணுமே. (28)

வேறு.

அல்ல லறுத்தமை பாரீர் அண்ண லிருந்தமை பாரீர்
சொல்லை விடுத்தமை பாரீர் சோதி யெடுத்தமை பாரீர்

மாயை கழன்றமை பாரீர் வல்வினை விட்டமை பாரீர்
தூய வழிவரைப் பாரீர் தோன்றாத் துணைவரைப்பாரீர்

என்னை யளித்தமை பாரீ ரென்னுள் இருந்தமை பாரீர்
தன்னை யளித்தமை பாரீர் தகைவற நின்றமை பாரீர்

பூதங் களைந்தமை பாரீர் பொய்ப்புரை மாண்டமைபாரீர்
நாதமொழிந்தமை பாரீர் நாமற நின்றமை பாரீர். (32)

ஆசை யகன்றமை பாரீ ராணவம் விட்டமை பாரீர்
தேசு நிறைந்தமை பாரீர் தேசிகர் தேசடை பாரீர்.

வாதனை போனமை பாரீர் வாழ்வுபொய்யானமை பாரீர்
பேதைமை பேர்ந்தமை பாரீர் பேதைமை போனது பாரீர்.

உருவ மிறந்தமை பாரீ ருணர்வுரு வானமை பாரீர்
அருவ மிறந்தமை பாரீ ரானந்த மானமை பாரீர். (35)

போத மிறந்தமை பாரீர் பூரண மானமை பாரீர்
வேத முடிவரைப் பாரீர் மெய்கண்ட நாதரைப் பாரீர்

ஆகம சீலரைப் பாரீர் அம்பல வாணரைப் பாரீர்
ஏக னனேகனைப் பாரீர் இன்ப வுருவனைப் பாரீர். (37)

அறிவுக் கறிவனைப் பாரீ ரறிவுக் கதிதனைப் பாரீர்
செறிநைக் கினியனைப் பாரீர் தேசிக தேவனைப் பாரீர்

சேரப் படைத்தமை பாரீர் சேர வளித்தமை பாரீர்
சேரத் துடைத்தமைபாரீர் செய்யாச்செயலனைப்பாரீர்.

உள்ளும் புறம்பனைப் பாரீ ரொருதன்மையாளனைப்பாரீ
தெள்ளத் தெளிவனைப் பாரீர் தேறலிற்றேறனைப்பாரீர்

சுட்ட விருந்தமை பாரீர் சுட்டற நின்றமை பாரீர்
கிட்ட வெளியனைப் பாரீர் கேளிரிற்கேளனைப்பாரீர் (41)

கருணை யுருவனைப் பாரீர் கண்ணரு ளாளனைப் பாரீர்
இருண்மல மற்றமை பாரீ ரின்புற் றிருந்தமை பாரீர்.

எலலாமபொய்யானமைபாரீ ரின்பமெய்யானமைபாரீர்
சொல்லாத சொல்லைப்பாரீர்சொல்லற்றசோதியைப்பாரீர்
சிவமொளிந் தற்றமை பாரீர் சேர்ந்து கலந்தமை பாரீர
நவமொழிந் தற்றமை பாரீர் நாமவ ரானமை பாரீர.

வேறு.

இபபோது கண்ட விறையறிவு மென்னுயிருக்
கபபோது மாதார மாகியவா கண்டனமே.* (45)

ரெபபரிய வுண்மைச் சிவஞான தேசிகரா
யிபபடியே வந்திங் கிருந்த ததிசயமே. (46)

தென்றரு மானந்தச் செங்கமலத் தாளருள
பாவிடர்போன் மண்ணின்மிசை வநத ததிசயமே.(47

என்று மருவுருவா யெங்கு நிறைந்தவர் தாம
இன்றெமக்குத தேசிகரா யெய்ந்த ததிசயமே. (48

போககுவர வற்றிருக்கும் பூரணர்தா மண்ணின்மிசை
யாதகையுடன் வந்த தறவு மதிசயமே. (49

எங்கு நிறைந்தவர்தா மேக வுருவாகிச்
செஙகமலத தாள்வழங்கச் சேர்ந்த ததிசயமே. (50

நிகழ்காலத்திரங்கல் - முற்றும்.

மூன்றாவது,

வருகாலத்திரங்கல்.

தோன்றி மறையுமிந்தத் தொல்லுலகு தோன்றாம
லான்ற வறிவுதா னாய்விடுவ தெக்காலம். (1)

ஆரணமால் காணு வறிவா யகண்டமுமாய்
பூரணத்துக் குள்ளே புகுவதினி யெக்காலம். (2)

கனவு நனவென்று காணாமல் மெய்யி
னினைவு கனவற றிருப்பதினி யெக்காலம். (3)

ஏவகமாய் காணாத வேறற்ற வீட்டின்பம்
போதமாய் கொண்டு புரையறுவ தெக்காலம். (4)

காண்கின்ற தெல்லாங் கலந்த சுகபாகம்
பூண்கின்ற போதம் புரையறுவ தெக்காலம். (5)

ஒன்றுபட நின்ற வுணர்வே யுணர்வாகி
நின்றுபா ரென்று நினைவழிவ தெக்காலம். (6)

ஆரா வமுத மனையா தருந்தியதிற்
பராம னிறகப் பெறுவதினி யெக்காலம். (7)

ஓரொருகால் வாதனையி னுற்றழுந்தல் விட்டறிவிற்
பூரணமேல் கொண்டு பொருந்துவது மெக்காலம் (8)

காண்பானுங் காட்டுவதுங் காண்பதுவு மாய்நிற்கும்
வீண்பாவந் தீர விளைவதினி யெக்காலம். (9)

அருவு முருவு மருவுருவு மான
வருமை யொழிந்திடத்தி லாறுவதுவு மெக்காலம். (10)

நீங்காத பேரறிவில் நீங்காம லொன்றுபட்டு
வாங்காரந் தீர வடங்குவது மெக்காலம். (11)

அந்த வறிவகன்றே யானந்த மாலேறித்
தொந்தப பவத்திற் றுரிசறுவ தெக்காலம். (12)

கெட்டுமொழிதர வென்றியே கேளாம லொன்றியே
விட்டுவிடாத தன்மை விளைவதினி யெக்காலம். (13)

சொல்லரிய வின்பச் சுகமே சுகமாக
வெல்லையற வொன்றா யிருப்பதினி யெக்காலம். (14)

தாயுதாமப் பக்கத் தடுமாற்றந் தீருவதற்
சாயாப் பறிவி லழுந்துவது மெக்காலம். (15)

இந்நாள் நிரையத் திருந்த துயர தீர
உன்று வொளியி லொளிப்பதினி யெக்காலம். (16)

ஆக்க மளவற்ற வறிவே யறிவாக
நீக்கமற நின்று நிலையறிவ தெக்காலம். (17)

அஞ்செழுத்தும்வெண்ணீறு மன்பர்திரு வேடமுமென்
னெஞ்சழுந்த மாக நிலைபெறுவ தெக்காலம். (18)

அண்ணல்திருக் கோயிற் கடிமைத் திறமலா
தெண்ணுங் கரும மிழிவதினி யெக்காலம். (19)

வேறு.

நாக்கறற சோதியினுள்ளே சொல்லற நின்று சுகித்தே
நீக்கற றிருப்பதெந் நாளோ நித்தத் திருப்பதெந்நாளோ

ஒருணா வான வுணர்வுக் குள்ளுணர் வாக வுணர்ந்தே
பார்முதல்நாத மொழியப் பண்பற் றிருப்பதெந்நாளோ.

ஆரணன் வேத மறியா வண்ணல் நிறைவே நிறைவாய்ப்
பூரண ஞர்நிறை வாயே போதத்தில் நிற்பதெந்நாளோ

கண்டது கண்டது கண்டே விண்டது விண்டது விண்டே
கொண்டது கொண்டது கொண்டே கொள்கையிறப்பதெந்நாளோ.

டுதல் வாடுதே லின்றே கூடுந ரொன்றென நின்றே
ஆடுதல் பாடுதே லாயே யாய்விடு நாளினி யேதோ. (24)

வேறு

எனது மெண்ணப்பியா வெய்யிரா ர றுமணி தறவி
லொன றுபடகினைத்தறு புனைடபூவ சிவலேயா. (௧)

அண்ட குருபாதர நர தட செய்பு ரு வாது
பூணா பு மனவழியையப் போச நார னிலைந்தேயா (௨)

எணட வடப லொலைபல சரணுர லொருபிபனா
சணட பிணைவச கணைடசணிர ளைசகவர சரபலேனரோ,

சாறுந சணைவாந சுடபிரா னென நரிபபா
குரறுந சணிப்பகறுகக ர றிபிபிநாடரரோ. (௩)

இனறவாவு மெநகதை யிரீணயடிபப செலவாமை
நினறுதாபர நீர நினறுவிடுநாமோரோதா (௪)

பொலலாத பூதப புலாறுடையிந டா ராமை
கலலொத வணைபிற எதைதிருககுநானோரோ (௫)

பொயததக அவததினை றுபகசறகது போரதடி
மெயததக அவசதில விழிநதுவீ நானோரோ. (௬)

ஐயோ விதிேய வை வருந சாகே காசேப
மெயயோ விழிககு விரவிபிடு நானேரோ (௭)

கூறரிய மெய்ஞ்ஞானங் கொண்டபடி கொண்டதன்றி
யாறி யிருந்தங் கலபயிக்கு நாளேதோ, (33)

மாயப் பிறப்பில் வருந்து மயக்கமறத்
தூய வருட்பார்ப்பில் தோய்ந்துவிடு நாளேதோ. (34)

பரிபூரணக் கண்ணிற் பாலமுத முண்டே
இரவுபகல் தேசிகனை யேத்திவிடு நாளேதோ. (35)

பொன்றாத ஞானக் குருபரனார் சொற்கேட்டுப்
பொன்றுந வாழ்வினையப் போக்கிவிடு நாளேதோ. (36)

ஊனமிலா வின்ப வுருவே யுருவாகி
யானெனது நீங்கி யிருந்துவிடு நாளேதோ. (37)

பேருக வந்தருளுந் தேசிகனருப் பின்வந்து
பாறு மனத்துயர பாறிவிடு நாளேதோ (38)

என்னுங் குருநாத னிட்டபணி செய்தமின்
னின்றபடி நில்லாது நெருங்கவிடு நாளேதோ. (39)

ஆசை யெனு மற்ற வழிவே யறிவாகிப்
பேசொணல்லா மாகி யிருந்துவிடு நாளேதோ, (40)

அவனை யவளை யதுவைக் கருதிச்
சிவனை மறந்திருக்குஞ் சிந்தைவிடு நாளேதோ. (41)

தீதிலா வின்பச் சிவமே சிவமான
போதெல்லாங் காணப் புலப்படுவ தெக்காலம். (12

காணரிய ஞானக் கடலே யிடமாகத்
தானுவே தேசிகனே தந்தருள வேணுமே (13

முன்புவினை யெப்போது முட்டாது தந்தாலோ,
லன்புடனே யின்ப மருந்தருளு நாயனீரே. (14

வேறு நினையாமல் வீட்டின்பத் தின்புறவே
நாதி யிருந்தருந்த வண்ணமே தந்தருளே. (15

முத்திதா னவாரி யிந்த வுலகை மறந்துணர்வி
னித்தமாய் நின்றுவிட நின்மலனே தந்தருளே. (16

அவயோகந் தன்னி லாசையற வென்று
சிவயோகத் தானந்தந் தேசிகனே தந்தருளே. (17

சத்திய ஞானமனந் தானந்த தானுமே
நித்தமாய நின்றுவிட நின்மலனே தந்தருளே. (18

வருகாலத்திரங்கல் - முற்றும்.

[illegible]

அநுபூதிவிளக்கம்.

[illegible]
[illegible] (1)

[illegible]
[illegible] (2)

[illegible]
[illegible] (3)

[illegible]
[illegible] (4)

[illegible]
[illegible] (5)

[illegible]
[illegible] (6)

[illegible]
[illegible] (7)

[illegible]
[illegible] (8)

சரியை முதனற் கிரியை யாகமுட யோகத்
தொருமைதனி னின்றருளு முறுமவ னுபூதியதே. (9

கேட்டலுடன் சிந்தித்தல் கேடிலா மெய்த்தெளிவு
சேட்டமறத் தேடுஞ் சிவானுபவஞ் செப்புவாம். (10

அண்டபிண்டம கண்டேன் அருங்கருவி கண்டாலே
கண்டவுயிர் கண்டாலென் காரதமுயிர் காணுநார். (11

மண்ணீ ரனலாகாய வான வெண்சுடர்கள் மன்னுயிர்க
ளெண்ணீர்மை யாமா சிவனுருவ மல்லவோ. (12

எட்டுருவு மென்று மிறையுருவ மென்னுமது
சிட்டர் மறையுஞ் சிவாகமமுஞ் செப்பியதே. (13

ஆதலா லண்ண லறிவுநிலை யொழிந்திங்
கேதுநாம் வேறென் றியலுமது கவியே. (14

எல்லா மிறையுருவென் றிப்படியே காண்பதன்றி
நில்லா விடமிதென்று நீக்கநிலை கூடுமோ. (15

சுருக்கம் விரித்தலறச் சோதி நிறைவிற்
பெருக்கவிழித் தாலலது பேரின்பங் கூடுமோ. (16

எங்கே யிறையைநா மெட்டனையும் விட்டதுதா
னங்கே யழுந்தி லநுபூதி கூடுமே. (17

இந்திரியக் கோட்டை யினையந்த விடயத்தி
னுகரித்த போது மவனிடமே யல்லவோ. (18)

பறு மனுதியுடன் பற்றிய பயின்றது
றறுவிட மெந்தை யுணர்வுருவே யல்லவோ. (19)

ஆசை யறவியற்ற லானவிட மெல்லாநம்
பரமனிட மல்லவோ தெமக்கோரிட மில்லையே. (20)

மோனநிறைவிட மெல்லாஞ் சிவமென்றல மானதபோ
மெய்ப்ற வுயிர் நின்ற சிவனிறைவி னல்லவோ. (21)

ஒன்றோ விறையுயிருக் கிப்படியோ நின்றநிலை
பொன்று மொழியா வொருவ னுறவெமக்கே. (22)

நினைப்பு மறப்புமற்ற நின்மலனை யல்லாமற்
யினைத்துணையு மில்லையென்று தெய்வமறை கூறியதே.

இனியகலவ தெங்கே யிருவினையா லெங்குந்
தனியகல நன்றருளுந் தப்பிரான் றுணலவோ (24)

வெறுப்பு விருப்பென்று வேறுரைத்தா லெந்தை
யுறுபயிற்குறையாதோ வுணர்வுடையோர் சொல்லுவரே.

வேண்டலும்வேண் டாமலுமாம் வினையும் வினைப்பயனு
மாண்டதையோ பெற்ற வநுபூதி யானதே. (26)

பாசப் பரப்பும் பசுவும் பராபரையு
மீசனலா தொன்று மினிப்பிறக்க வில்லையோ. (27)

ஈண்ட வளப்புக் கிலவணமே யானதுபோற
பூண்ட வுயிரெல்லாம் பொருளா யிருந்ததே. (28)

எரிசுத்தங் கொண்ட விருப்புபோ லெங்கும
பரிசுத்த மான பராபரமே யானதே. (29)

பேதையார் தாளிணைகள் புன்றலைமேல் வைப்பளவில்
வேதையா யெங்கும் விமலனரு ளானதே. (30)

பார்த்தே னுலகப் பரப்பெல்லாம் பார்ப்பளவிற்
பேய்த்தேர் போ லிலையாய்ப் பேரறிவே கண்டனமே.

பொய்யெங்கே மெய்யெங்கே போதம் பொழியெங்கே
மையெங்கே யெங்கு மலர்ந்த சுகமொழிந்தே. (32)

மண்முதலாம் பூத வகுப்படைய வென்னறிவோ
வண்ண லருளே யடங்க விழுங்கியதே. (33)

எண்ணரிய பூதமெலா மென்னுடைய தம்பிரான்
கண்ணி லடங்கியிடக் காணவரி தானதே. (34)

வானடையத் துற்றவிருள் வானொளித்த நேரம்போ
லான பரமசுக மல்லா தடங்கியதே. (35)

அருட்கனக கோடி யவணி யொளி தநததுபோல்
மநதவருட ரவசநதில வைய வொளிதநதநுவே. (36)

மௌன ஙான குருட ணிருஉாத திரவி வர
வாபிலபோ வ நிறைவொழிந்து கண்டிலமே. (37)

அனறே யிறை ககடிமை யையமிலை யையமிலை
யென்றே பறை மொழிசற கின்றே யிசைநதனமே(38)

சோர சிவபாகிர சிநதித்தா சிநதிததார
மணத்தி லுளளே பொருந்தினவ ரல்லவோ. (39)

விடுவிடு பேதினியில் வேறு பொருள்கோடல
டினவ ரானநதக கேள்வா தமக் கல்லவோ. (40)

சதுந திசையும் பதிறுலுகை யெங்குந்
சநதிக கரைபுராளுஞ சாகரமே யல்லவோ (41)

இசரா சால மிடுமளவு பொய்யாகி
சாபபூ வானதுபோ லவனிநமக் கானதுவே. (42)

யதநிரிவு மிசசப புவியென் றுணர்வளவின்
மயநதிரிவு நீர வெளியா யிருக்ததே. (43)

சமறுத் தெல்லா பருளாகித தந்தருளி
வைசசவரு ளாணநத வாரிதியி லாழினமே. (44)

ஏகனுட னென்று முணர்ந்த வினியவையு
மேதுவ கருதாமை யேகாந்த மாய்விடுமோ. (45)

செய்தவங்க ளாலேநந் தேசிகனார் வந்தருள
வெய்துமின்பம் போது மினித்தவங்கள் வேணுமோ (46)

பருவங் குறித்திப் பாரமொளி வந்திவ்
வுருவந் தரித்தா லொருதவந்தான் வேணுமோ. (47)

செய்தற் கரிய தவஞ் செய்தாற்பி னல்லவோ
வெய்தற் கரியபிரா னெம்போல வந்ததுவே. (48)

பார்த்தும் பரிசித்தும் பாதுகைகள் சூடியென்று
மேத்துகுரு நாதர் தம்மை யின்பருவ மீதென்றே. (49)

கச்சி நகரிலன்று கம்பர் தமைக் காரிகையா
ளிச்சித்துப் பூசித்தா ளெடுத்ததிரு மேனியன்றோ. (50)

அருளா வடுதுறையி லாவுருவா யம்மை
யிருடீரப் பூசித்தா ளெடுத்த திரு மேனியன்றோ. (51)

கண்ணனிரு கண்ணிடந்துங் கண்ணப்பர் கண்ணிடந்து
மெண்ணமறப் பூசித்தா ரெடுத்ததிரு மேனியன்றோ. 52

வேதனுட னிந்திரனு மேம்பட்ட தேவர்களு
மேதமறப் பூசித்தா ரெடுத்ததிரு மேனியன்றோ. (53)

கந்தன் கணபதியுங் கற்ற விருடிகளும்
எந்தையெனப் பூசித்தா ரெடுத்ததிரு மேனியன்றோ.

கொண்டவடி வெல்லாங் குருவடிவே யென்றென்று
தொண்டர்பலர் பூசித்தார் சொல்ல முடியாதே. (55)

எவ்வடிவு மிந்த விறைவடிவே யாதலினு
லிவ்வடிவு பூசிக்க யாமுரைக்க வேணுமே. (56)

ஒருருவங் கொண்டருளுந் தேசிகன்செம் மேனிபோ
லோருருவி னின்றிங் குணரா துணர்த்தினனே. (57)

வந்த குருவடிவை வந்தித்துப் பூசித்துச்
சந்த சிவானுபவந் தானருந்தப் பெற்றனமே. (58)

அருந்த வருந்த வமையா தமுதந்
தருஞ்சமயமையப் பாவியேன் றனுகக் கொள்ளுவதே (59)

ஆயவிய மில்லா வகண்டபரி பூரணத்தே
தூய குருவுருவந் தோன்றுமற் றேன்றியதே. (60)

நாய்முலைவாய்வைத் திரங்கத் தன்னியமவந் தாறுவபோற
றாயதுலைத் தாளமுந்தத் தூயசுகந் தோன்றுவதே.

தோன்றுமை தோன்றியதிற சுகமே சுகமாகித்
தோன்றுமை தோன்றியதிற் றோய்ந்து களித்தனமே.

சைவப் பெருமான் றவராச ராசனா
மையவருள் மெய்கண்டான் பாதமலர் வாழியவே (63)

நங்கைநகர் மெய்கண்டான் காதமலர் சென்னியின்மேற்
றங்கவிரு ளிங்கியரு ளாறுந் தபோதனரே. (64)

வாழி திருநீறு வாழிதிரு வஞ்செழுத்து
வாழி சிவாலயங்கள் வாழிதிரு வேடமே. (65)

அநுபூதிவிளக்கம் - முற்றும்

MAHAMAHOPADHYAYA
SWAMINATHA IYER LIBR

ஐந்தாவது,

தாலாட்டு.

உலகுபுகழ் மெய்கண்டா னுண்மைதரு முறைசாற்றிப்
பலனுணர்ந்த சிற்றம் பலநாடித் தேசிகனே. (1)

வாயே மனமே வரையற்ற வேறுரையா
னீயேநா னென்று நிலைமை யளித்தானே. (2)

தெய்வநீ ராடிச் சிவாலயங்கள் கைதொழுது
மெய்வருந்தா தப்பாநீ நானென்ற வேதியனே. (3)

கையில்விற கேறாமல் கண்சிமிட்டி நோகாம
லையமுளத் தாக்காம லாண்டபரி பூரணனே. (4)

பட்டினி விட்டுப் பலநாள் வருந்தாமே
யிட்ட மெனக்கு முனக்குமென்ற வீசுரனே. (5)

கோயில்வலம் வந்துபத கோகனகம் வாடாதே
நேயவருள் வெள்ளம் நிறைவித்த வாண்டகையே. (6)

பேராதர வாகப் பேரறிவு போதிக்க
சீராசைச் சிற்றம பலநாடித் தேசிகனே. (7)

நீயறிவா னந்தநா மிதனை நீக்கியதே
காயவழி யென்றருளாற் காட்டும் கருணையனே. (8)

ஈனை லொறு நமூமா றுய சனறசாமு மைமமுக மு
பா ண வாய்குபு காளுற லைர பொ நிசநு வநதானே (9)

ஈ மகமயழ்தூ ந கலைலெ வ்பூக கொளுவனைசச
தூசசினை யாசுரு நின காடபிர கருணையனே. (10)

மகயயாயு போநமறச காசினியோர ஞாலவிட்ட
பயாணை சமயா விநலைசாற நாயகயோ. (11)

றுமயவுமு மைநவசாபூழி மாணயாவு மையழிவும
பயாயயவே யென்றகணைப போதிச நபுண்ணியனே

போன வழிமையலமாய போசா தொழிலெதிநது
ஜானவகைச குமபெருமை நாச கவ பயனே (12)

பாகரிப சரமதுவாயப பாரா விழு ஜூலைசா
யாரசரு யளபபரிய வானாநு வரிதியோ (13)

அருகயலத சா ஜூ பழிவர யிருந்தவெனை
அருசமல சேகி யழியாமல வைநதானே (14)

ஃடாகுப படுநகுல பிராகதிழுவே முழபமூ ர
வெதுப பொருண்முடிவே நீயென்ற வேதியனே. (15)

சீராபுறவ மேனத திகழு மெணதுளா
மூராதுவாயக கொண்டிருநதே யென்னை யொழிததானே

சோலையார்த் தொண்டரிடஞ் சேரும் பவக்கடலை
பாலையான் மாற்றிப் பதியாக்கி வைத்தானே. (18)

பதிக்குப் பதியாய்ப் பரத்துக்கு மப்பாலாய்
விதிக்கும் விதியாய் விதிக்கும் பெருமானே (19)

தேவர் முனிவர் சித்தர்கள் தேர்மறையோர்
மூவரவர்க் கப்பாலு மூவா முழுமுதலே. (20)

எங்கெங்கு நானாகி யென்போ லுருக்கொண்டு
பங்கும் பிறவிதனை மாற்றவந்த வள்ளலே (21)

தானே வணங்கத் தலையாம் பதங்கொடுக்கும்
வேதாந்த சிற்றம்பலநாடி வித்தகனே (22)

ஈனமறு கரியானே கண்ணுதலு முடையானே
தாணுவே சங்கரனே சச்சிதா னந்தனே. (23)

மேலுக்கு மேலாய விருப்பாய வெறுப்பாகி
ஞாலத்துக் காண்பரிய நுண்ணியனே வையாநீ. (24)

சொன்னை கமத்துறு சுருதிக்கு மெட்டாத
தன்னை தனமனத்துத் தந்த தனிநாடரோ. (25)

ஆலயங்கள் கோடி யலையாதே யுள்ளிடத்தே
சாலவுநீங் காதிருப்போஞ் சத்தியமீ தென்றாரோ. (26)

மானங் குலைந்து மதியழிந்து நான்கெட்டால்
நானென்று நீயென் றிரண்டில்லை யென்றாரோ. (27)

பேதிழ் வின்பம் பிணிமூப்புச் சாக்காட்டல்
ஏழுங் கருவி லமைந்ததனைக் கேளாரோ. (28)

சாதி மதத்தாலுஞ் சமய மதத்தாலுஞ்
சோதியொ ஞானத்தைக் கூடவரி தென்றாரோ. (29)

வேடுவன்வாயப் பட்டபுழு வேட்டுவனாந் தன்மைபோல
காட்டநபமேல் வைக்கிலை நற்சிவமே யென்றாரோ. (30)

ஐயமு முயிரு முளமு முணர்வுங்
கையிலன்றிப் போகத்தாற் காணவரி தென்றாரோ. 31

கண்டார்க்குக் கண்டநாயக காணார்க்குக் காணாநாயக்
கொண்டார்க்குக் கொண்ட குறியாகி நின்றாரோ. (32)

அண்டாண்ட பூரணமா யப்பாலைக் கப்பாலாய்க்
கொண்டுமெதிர் கொண்டறியாக் கொற்றவனைச் சொன்னார்.

எல்லா வுயிரு மெனதுருவே யென்றுரைத்த
நல்லா ரிணைத்தில்ல நடித்தானைச் சொன்னார். (34)

உள்ள வழியெல்லாங் கமலவழித் தீமட்டி
புள்ள மழுக்கறுத்த வொண்பொருளைச் சொன்னார்

முக்குயரு மேவுயிரு முப்பாழுங் காட்டியெனை
யுக்தவிந் தாக்கு மருளுருவைச் சொன்னாரா. (36)

ஆணைகிப் பெண்ணா யலியா யகல்லொட்டு
கோணாத் துணையான சோதியனைச் சொன்னாரா. (37)

ஒப்பிலா ஞான வுருவே யுருவாகி
முப்புரத்தைச் சுட்டெரித்த முக்கணனைச் சொன்னாரா.

உண்டி யுறக்க மொழியாப் பிறப்புக்
கொண்டு மகிழ்ந்த குணக்கடலைச் சொன்னாரா. (39)

மேலாந் திணையிரண்டாய் மெய்யா யுயிர்க்குயிராய்
நாலாய பராபரமாம் நாயகனைச் சொன்னாரா. (40)

உடலாயகண்ட வெளி யொன்றாகி நின்றவொளி
யுள்ளங் குடிகொண் டொருமுதலாய் நின்றாரே. (41)

செய்வினைக ளெல்லாந் திருவினைகள் தாமாக்கி
பொய்யவினை யாண்டருளு முத்தனைச் சொன்னாரா.

வன்னம் புவனம்வருந் தத்துவிதமாஞ் சலையென்
றன்னுமிட மென்னிடமென் றாறுரைச் சொன்னாரா

அண்டபிண்ட முள்ள மருளுருவே கோயிலெனக்
கொண்டொருவ ருமறியாக் கொற்றவனைச் சொன்னாரா.

இன்னவடி வின்னநிற மின்னபடி யென்றறியா
னனைறு படத்தி லுதித்தானைச் சொன்னாரார். (46)

பார்த்து நினைத்தும் பரிசித்தும் பாவமறுத்
ரீசத்துவினை வைக்கொடுத்த வெங்கோனைச் சொன்னாரா.

தீக்ஷையிலுற் றார்க்குஞ் சிவலோக வீடளித்துப
பந்த மகற்றும் பராபரனைச் சொன்னாரார். (47)

பேதாதி பேதமாய்ப் பேரறிவா யோருருவே
யாதார மாகுமென்ற வற்புதனைச் சொன்னாரா (48)

மூன்றுவினை கண்டார்க்கு முற்றுப கெடவகற்றித்
தோன்றுவினை பாற்றுஞ் சுகோதயரே கண்வளரீர். (49)

மெய்ஞ்ஞானக் கண்வளர மெய்கண்டான மெய்வளர
வஞ்ஞானக் கண்ணகற்று மையர் திருக் கண்வளரீர்.

சுத்த மகத்தஞ் சுகமசுக மானந்த
நித்த மகித்தமென நின்றாரே கண்வளரீர். (51

முத்தொழிலாற் செய்த முறையுலகெ லாம்வளர
வத்தரே சீராசை யையரே கண்வளரீர். (52

வையம் வளர மறையோர் தொழில்வளர
மெய்யும் வளர வருள் மேகமே கண்வளரீர். (53)

சொல்லுக் கடங்காச் சுகாதீத மெய்ப்பொருளை
லலை லறுந்தாண்ட வாதியே கண்வளரீர். (54)

இடை யிரண்டு மிபற்றியதற இடையுமா
பண்பு நிறைந்த வருட்கடலே கண்வளரீர். (55)

யைய கத்தில் வீழாமற் றபரகதி வாழாய
மையக் கருணைதந்த வாதியே கண்வளரீர். (56)

சத்திமல மைந்துந் தருவதுநாம் போக்குதற்கா.
முத்தியுநா மென்று முழுமுதலே கண்வளரீர். (57)

பூலகு முற்றும் ஒளிரொளியாய் நின்றபதம்
பூவடி யேனுமுனை வந்தடைந்தாரோ. (58)

வேதாவு மாயும் விளம்புதற்கு மெட்டாத
போதானந் தசொரூபப் புண்ணியனே யென்றாரோ. (59)

கண்ணுமுங் காணைக் கருத்துக்கு மெட்டாதா
ணைடி யுண்ணூடு முதல்தமரே கண்வளரீர். (60)

ஓங்காரக் கண்ணொளியி னுள்ளே தனைக்காட்டி
ரீங்கார மாறு மங்கவைக்க விட்டகளனோ வாழியரோ. (61)
ஏகதாரக சித்த விகற்பமது தீரவுடல்
பூகதனு மெனற முழுமுதலே கண்வளரீர். (62)
ஒன்றிரண்டு மூன்றுற் றொருநாலொ டைந்தொன்பா
னின்றதெல்லாந் தானாகி நின்றாரே கண்வளரீர். (63)

தாலாட்டு - முற்றும்.

ஆறாவது,

வெண்பா.

செய்யபுகழ் மேனியனைத் தேவர்தொழுங் கோவை
யையமருளும் பொய்யா விநாயகனை—வையமெலாங்
காத்தானை யார்க்கு மிளையானைக் கந்தற்கு
மூத்தானை நாவே மொழி.

என்னை வினையறியா யாது மதுவறியேன்
முன்னைவினை கூடல் மொழிந்தருளா—யென்னைத்
திருவார் பொழிற்காழிச் சிற்றம்பலவனை
யருவாறு நாமென்றான் றான். (1)

கன்றுக்குக் கண்காட்டா காட்டுங் கதிரொளிகள்
பெண்ணுக்குப் பெணவிளையாப் பேரின்ப—மெண்ணெழுத்துச்
சொல்லா ருயிர்க்குயிராய்த * தோய்ந்துணர்த்தி யின்பருத்த
வல்லான்சிற் றம்பலவன் வந்து. (2)

சென்றறிய வேண்டாவே சேராமை வேண்டாவே
யொன்றுபட வேண்டாவே யுள்ளத்தே—நின்றநிலை
கண்டாயே யெங்குங் கதிரொளிகண் காயமெலா
முண்டான தன்மைபோ லுற்று. (3)

* தோய்ந்தருந்தி யென்றும் பாடம்.

உறுதுணையுந் தன்னே யொழியா வுணர்வுணர்ந்த
பெறுதனையே யெவ்வுயிர்க்கும் பேறதனை—மறுதலையின்
மாண்டதே பரப்பளவின் மாளா நிறைவுடைமை
பூண்டதே யென்றே புகல். (1)

தங்கணைகள் பின்பத் தடங்கடலின் மூழ்குவிக்கிற்
றங்குலகத் தீர மறைப்பிக்கா—பொங்குலகில்
வாராதே வாந்தியால் வந்தாரே யாமாகிற்
பாராதே பாரீர் பரம. (5)

பக்கமொழி கீழ்மேலு மில்லாப பராபரத்தை
யொக்க நிறைந்திய தி லொன்றாகி—மிக்க
சிவபோக நல்கிருண சிற்றம் பலவ
னவபோகந் செல்லா வணைந்து. (6)

கருவி கரணமுடனே கைகலந்து நின்று
மருவும் விடயமெல்லாம் வாங்கி—யருகாமல்
சீவிப்பாய் நீயென்றான் சிற்றம் பலநாடி
பாவித்தே பாராமற் பார்த்து. (7)

கருவி கரணங்கள் கண்டுணர மாட்டா
மருவியதி லான்மாவும் வாரா—குருபரன்றான்

சிற்றம் பலநாடி தென்காழியர் பெருமான்
உற்றுணர்ந்தாப் போதென் றுணா. (8)

அட்ட வராகமுட னைந்துவச னத்களு
மொட்டு முயிர்ச்செயல்க ளோரிரண்டும்—விட்டகலச்
சிந்தா மணியான சிற்றம் பலநாடி
தந்தான்பொற் செங்கமலத் தாள். (9)

வாசகாதி நான்கும் வருங்குணங்க ளொன்பானும்
போக்காமூன் றேடணையும் போனதே—நோக்கி
னிணங்கரிய சிற்றம் பலநாடி தானை
வணங்கினேனெப்பொழுதும் வாழ்த்து. (10)

ஆசையங்க ளைந்துமூன் றூறும் வியாதிகளுந்
தேசமல மைந்துஞ் செயகோச—மோசைதருந்
நாதக்க ளேழுந் தணத்தான்சிற் றம்பலவன்
போதக்க காழிநகர் வேந்து. (11)

மண்டலங்கள் மூன்று மருவுமா றாதாரங்
கொண்டு திரியுடம்பின் கூறிரண்டும்—விண்டகலச்
சிந்தா மணியான சிற்றம் பலநாடி
தந்தான்பொற் செங்கமலத் தாள். (12)

கரையிறந்த பேரறிவு கண்டது நீங்கி
யுரையிறந்த வானந்த முண்டு—திரையிறந்த
வாரிதிபோ னிலலென்று வைத்தான்சிற் றம்பலவ
னுருதவு வாரிவன்போ லாங்கு. (13)

என்னை மறைத்தவிரு ளெங்கேனும் போனதோ
நின்னருளிற் கெட்டதோ நின்றதோ—முன்னைத்
தவகுருவே சிற்றம் பலவனே சண்பைச்
சிவகுருவே நாயேற்குச் செப்பு. (14)

அல்லா பொழிற்காழி யம்பலவன் றன்வார்த்தை
யெல்லாஞ் சிவமா யிருந்ததே—தொல்லாழி
வெள்ளம பரந்தக்கால் வேறுபுனல் தோன்றுமோ
வுள்ளஞ் சிவத்தே யொளித்து. (15)

குலாலன் றிகிரி சுழல்வண்டு கொள்ளி
யுலாவுங் கறங்குவரி யொத்தே—மலாதியா
லாரா வடியே னுலகி லலம்வருகை
பாராய் திருவேகம் பா. (16)

மாதாவா மாயை பரித்தாள் மரித்திடத்தே
பேதமிலாப் போதன் பிறநதானே—யாதலா
லாசூசந் தானிரண்டு மானேனுன் பூசிக்கத்
தேசாசிற் றம்பலவா செப்பு. (17)

வேலையலை போலெனக்கு மேதினியில் வாதனைநோய்
வேலை யலையெறிந்து விட்டதே—வேலைபோல்
நித்திய கோசரத்தி னில்லென்றான் காழிநக
ரத்தன்சிற் றம்பலவ னாங்கு. (18)

பாரமுறுங் காமற் பதியிற் கலவாமல்
லாசறுநன் முத்தியெனக் காக்கினான்—தேசிகாகோன
செங்கெல் வயற்காழிச் சிற்றம் பலநாடி
நன்னாருருக் குண்டோ தரம். (19)

காய மவரவாய்க் காணுங் கருததொழிந்து
காயமொழிந் தான்மாவைக் காணேனே—நாயனே
தெய்வப்புகலித் தேசிகனே சிற்றம் பலவனே
என்புகல்வே னென்செய்கே னியான். (20)

காயமொழிந் தான்மாவைக் கண்ட முறைமைபோற்
றாயவரு டோனறவுயிர் தோன்றுமே—லயதற்குத்
தந்தருள்வன் சிற்றம் பலநாடி சண்பையர்கோன்
வந்தருளப் போனவா மாண்டு. (21)

உற்றவுயிர் தோன்றும முள்ளுணர்வு தோன்றுவபோற்
பெற்றவரு டோன்றுமற் பேரின்ப—முற்றுமிகக்
காட்டினான் சிற்றம் பலநாடி காழியர்கோன்
வாட்டினான் வாதியா மல். (22)

நாளு மிதத்தா லுநா னினைந்து பார்ப்பாளவி
ளாமூ றறிவளிழி னல்லாது—வாளுமெந்
தென்புகலிச் சிற்றம பலநாடி சொக்கவித்த
வின்பருந்த வாரா தெமக்கு. (23)

சிற்றம் பலநாடி சியாத வல்லபங்கள்
சொற்றவிகழும் பைங்கிளியைச்சொல்லக்கேளுற்றவருங்
காணாது காட்டியது காணாது காட்டியது
காணாது காட்டியது காண். (24)

ஆணவமபோ மாயைபோ மான விருவினைபோம
நாணவரு மாமாயை நாணமும்போம—வேணுபுரத்
தேசிகர்கோன் சிற்றம் பலநாடி சேவடியைப்
பூசைசெய யாம்பூண்ட போது. (25)

ஆற்றவரி தாற்றவரி தையகோ வாணவநோய்
வேற்று விகார மியங்கொடிது—மாற்றுதற்குத்
தேசிகர்கோ னென்பவிற் சிற்றம பலநாடி
மாசிதுவோ வென்றுரைத்தான் வந்து. (26)

தேனேயுங் கண்மலராற் சிற்றம் பலநாடி
தானேதன் பேரின்பந் தந்தானே—யூனே
நெருங்கியக்கா லல்லாது நீளமிழ்தந் தாரீர்
கரும்பினங்கா ளுங்களுக்கென் காண். (27)

அன்றிலே யின்ப வகண்டபரி பூரணத்தி
லொன்றிலே யென்னை யொழித்தவரார்—சென்றுமதிச்
சேவாருங் காழிநகர்ச் சிற்றம் பலநாடி
காவாமற் காத்தருள்வோரின் காண். (28)

கானமயிலே கடல்சூழ்ந்த காழிநகர்த்
தேனவிழ்தார் சிற்றம பலநாடி—பாணிடரி
லென்றுட லாடாதே யின்பந் திகழ்மன்றி
லன்றாடி னானென்றே யாடு. (29)

பலவின் சுளையருந்தும் பைங்கிளியே யென்றன்
மலவன் கிளையறுக்க வல்லான்—றலைமுழுதுஞ்
சென்று தொழுங்காழிச் சிற்றம் பலநாடி
யென்றொருவன் காணு மிதற்கு. (30)

தேடும் பொருளுடனே சேமித்து விட்டனரோ
நாடுந்தம் மூர்பேரு நானிலத்தோர்—வீடறிஞர்
சேமமே பொற்காழிச் சிற்றம் பலநாடி
நாமமே கேட்பதல்லால் நாம். (31)

சர்க்கரையென் றுவிரதந் தானாமோ நெஞ்சமே
சிற்பரன்சிற் றம்பலவன் றேசிகர்கோன்—நற்பதத்து
ணில்லாயே யாகில் நெடுநாளே நீகற்ற
சொல்லாலே யாமோ சுகம். (32)

நூல்கொண் டுணர்வனவும் நண்ணுணர்வாற் சொல்வனவும்
பால்கொண்டு விற்பான் பயன்போலுங்—காலகொண்
டறியாமை மாற்றுசிற் றம்பலவன் வைத்த
நெறியே நிலையாக நில். (33)

என்பிறவித் * துன்பறுப்ப தென்றேசிற் றம்பலவா
நன்பிறவி யென்போல நண்ணினு—யின்புறவே
பொய்யாத நால்வர்க்கும் போதித்த மோனவுரைக்
கையா கருணு கரா. (34)

விகற்பமிலா ஞானம் விமலனுர் ஞானம்
விகற்பமெலா மிக்கசடந் தானும்—விகற்பமெலாம்
என்னுலே யென்று னெழிலார்சிற் றம்பலவ
னுன்னுலே யென்றுரைத்தே னுற்று. (35)

போக்குவர வில்லைப் புனிதற்கு மாயைக்கும்
போக்குவரவாருயிர்க்கோபோற்றென்றேன்போக்குவா
வங்கங்கே யென்று னருளாற் சிற்றம்பலவ
னிங்கிங்கே யென்றுரைத்தே னியான். (36)

இன்றகன்று நின்றீ ரினிக்கூட வாரீரே
யன்றகலா மும்மலங்க ளல்லவோ—துன்றுபவந்

* துன்பகற்றல் என்றும் பாடம்.

சேர்த்தருளுஞ் சிற்றம் பலநாடி காழியர்கோன்
பார்த்தருளக் கண்டெய்யப் பட்டு. (37)

யானெனது நீக்கி யிறைவன்றாளி லொன்றுநகி
யானெனது நீங்கா திருந்தேனே—யானென்று
குங்காது வா போற்றுவஞ் *கண்டெய்ச சிற்றம்பலவன்
பங்காமற் காத்தாண்ட வாறு. (38)

உன்றுவது முன்றுமே யுள்ளமது தொழிந்துதில்லை
மன்றுவது முனமுமேலை மற்றிலலை—யென்னுமது
நாவழியேன் சிற்றம் பலநாடி நானெனுநீ
காவலுடையை யாரறிவார் தான். (39)

இறந்தபிறகு செய்த்த வினைப்பொழிக்க வென்றே
பிறந்தலகில் வந்தாய் பிரானே—யறந்திகழும்
போதா புராதனுறு பூரணறு பூம்புகலி
காதாசிற் றம்பலவா நான். (40)

மைந்தா வெனவழைத்து மாயா வுடம்பகற்ற
விந்தா வறிவென் றிசைவித்தா—யெந்தாயே
யாதார மேதென்றே னுங்கறிவே தானென்றான்
றாதார் மலர்த்தாள்க டந்து. (41)

* கண்டுய்யப்பண்டு என்றும் பாடம்.

ஆண்டகுரு சிறறம பலவா வடிவேறகாய்
மீண்டு மெழுந்தருள வேண்டாவோ—நீண்டபால்
ஆரணனுங் காணு நவனந்த வாரிதியைப
பூரணமாய வையாத போது. (42)

யாரேறு பிறந்தேறவ யாரேறு விறக்கேறு
டாரேறு மறக்கேறு மொனவாழ்வ—பூணமிலா
வுண்டுளாரே யாவு முதாலேய நீர் தறந்தி
டெனறுபவர் மெறுமையா ரே. (43)

பட்டதே சூலவினை பாற்றுறு பேறுமவினை
விட்டதே யியவுடவினை மிகாவினை—கட்டறு
சிறறவியிற் போறிவு சிறறம பலாரடி
பொறகழலவைத தாட்பொன்னட போது. (44)

ஊட்டி யுறாகி யுனா தக்தி கடந்தியெனக
காட்டி யறிவிற கலபமிதது—தேட்டமுறத்
தநதான்சிற றம்பலவன் ச அனைத நவராசன
வநதா னிதற்கோ பகிழ்ந்து. (45)

நினைறநிலை தானே நிலையிதற்கு மேபிரிந்திட்
டொன்றும விருப்பித துணைராதே—யொருவன்
திருமருவு காழிநகாச சிறறம பலவன
மருமருவு தாடலைக்கே வைத்து. (46)

நீங்காம லென்னறிவி னின்று நிறைந்தருளி
நீங்கா வுடலுலகாய் நின்றனையே—யாங்காண
வந்திருந்த சிற்றம் பலநாடி வாய்த்தசுகந்
தந்திருந்து மிப்படியோ தான். (47)

பார்த்தபொழு தெல்லாம் படுபிணமென் றிவ்வுடலைப்
பேர்த்தறிவில் வைத்த பெருமானே—சீராத்தபுகழ்
மெய்கண்ட நாதனே வெங்குருச்சிற் றம்பலவா
கைகண்ட துன்வடிவே காண். (48)

தானே யெனைவிரும்பித் தானே சமைந்தருளித்
தானே யெனையாண்ட தம்பிரான்—தானே
தனக்கினிய சிற்றம் பலநாடி தாள்போல்
எனக்கினிமை யுண்டோ வினி. (49)

போதாதோ விப்பிறப்புப் போந்தக்காற் போந்தபய
னோதாந்தச் சிற்றம் பலநாடி—வேதாந்தத்
தந்தத்தே வைத்தருளி யப்போதே வந்ததிலை
சிந்தைத்தே யாருஞ் சிவம். (50)

அறிவு சதுவிதங்க ளான்மாக்கண் மூன்றும்
வெறிமாயை நான்கன்விதம விட்டுப்—பிறியாத
நீவினைக டானறியச் செப்புசிற் றம்பலவா
மேவுபுகழ் வெங்குருவாழ் வே. (51)

வன்றவுடற் கன்மமா யின்றூ சஞ்சிதமா
யான்றுவரு மார்ச்சனையு மாரூறு—தோன்றியிடும்
வினையா நலவினையார் சிற்றம் பலநாடி
யுவினையா போறு தொலைந்த. (52)

நாதாதி வாசகாதி நான்குகரு மங்கரங்கள்
நாதாரு மந்திரங்கள் சாத்திரங்கள்—போதமே
சந்தநூற் யாபானைய ணைபைரசிற் றம்பலவான்
வந்தருளப் போனவா றாண்டு. (53)

பார்க்கிற பரமகம் பாரா விடலுலகா
ரேக்கிருக நின்ற நிலைபோல—வோக்க
வுரைத்தானசிற் றம்பலவ னொண்காழிய கோமான்
கரைத்தான் கரையாக் கனம். (54)

பன்னு பழபாடி வாயத்தவருண் மைந்தர்க்
கின்னமொரு போத மியம்புவோன்—றொலைநூலைப்
பைமறியாப் பார்க்கிற பரையாகு மப்பரையைப்
பையமறியாப் பார்க்கிற பரம். (55)

ஞானா வுள்ளுணர்வுந் தொல்லையிரு ளாணவமும்
வேதாவு மாலுமாய் விட்டதே—நாதாந்தச்
சிற்பரமாஞ் சிற்றம பலநாடி தேசிகர்கோன்
றற்பரன்வந் தாண்டதறபின் றூன. (56)

பாவி பசுமனமே பாவிநீ பஞ்சமலந்
தாவி சடந்தவிராச் சண்டாளா—வோவாம
லன்றே யறிவா யகண்டபரி பூரணமாய்
நின்றே யழுந்திலையே நீ. (57)

நீயே பசையுனக்கு நில்லா வுடம்புலகப்
பேயே யுறவாகப் பேணினையே—தூய
வறிவுக் கறிவா யகண்டமாய் நீங்காச்
செறிவுக்கு ணில்லாமற் சென்று. (58)

தன்னைநான் காணிற் றனித்தழுக லல்லவே
யென்னையான் காணி லிரண்டாவேன்—பின்னையறச்
சும்மா விருக்கச் சுகமாமென் றேருணிபுரத்
தெம்மான்சிற் றம்பலவ னென்று. (59)

தன்னை யுணர்வெனிற் றானாய் நின்றிடுவே
னென்னை யுணர்வென்னி லியானாவேன—பன்னுபுகழ்
சைவாசிற் றம்பலவா சண்பை நகாதிபா
வெவ்வாறு காண்பே னியான். (60)

பிறவா ரிறவார் பெருந்துயர மெய்தார்
மறவார் நினையார் மருளார்—புறவாரூர்
தேசிகன் சிற்றம் பலநாடி சேவடிக்கே
வாசமல ரிட்டிறைஞ்சு வார். (61)

போதத் திருக்கறுக்கப் பொற்சிந்தை நந்தியாய்
மேதினியில் வந்தருள வேண்டிற்றே—தீதிலா
வாரணங்க ளான்கு மயன்மாலுங் காணாத
பூரணமோ கெட்டேனிப் போது. (62)

மூலமல மொன்றுடனே முற்றிவருங் கேவலம்பின்
சாலுமதோ மாயை தருஞ்சகலந்—தூலமிலாச்
சுத்தவத்தை தோணிபுரத் தோன்றல்சிற் றம்பலவன்
வைத்தபடி காட்டினான் வந்து. (63)

கால்வாங்கி யேங்கியது கான்று நினைவுவரு
மேலாங் குணர்வோடு மீதழிபு—மாலாய
சாக்கிரத்தி லந்தவத்தை சண்டைச்சிற் றம்பலவன்
போக்கியபின் றந்தான் பொருள். (64)

அதிரும் புலன்கரிக ளாயுமனந் திண்டேர்
கதிபொன் றியகுணமாக் காலாள்—சதுரங்கம்
பூட்டினாற் போலிருக்கப் புக்கடிகிற்கும் புதுமை
காட்டினா னம்பலவன் காண். (65

வெண்பா முற்றும்.

எழாவது,
கட்டளைக்கலித்துறை.

சீர்கொண்டகாழிச் சிற்றம்பலநாடி நற்றேசிகனைப், பார்கொண்டு போற்ற வோர்பாமாலை சொல்வனிப் பாவினுக்கிங், கேர்கொண்ட சீர்தளை யெல்லா நிறைந்தி-லங்கியிடப், போர்கொண்ட முகம் மதக் கற்பகயானையைப் போற்றுதுமே.

சீதவிழ்தாமரைப் பொற்றாளிரண்டுமித் தாரணி மேற், போதருமன்மாதவ மேதுசெய்தேனென்றென் புகலிட மாச, சேதனஞானசிற் றம்பலநாடிநற் றேசிகனே, யினி யேதனதாவி யுடலாகி நின்றது மெத்தவமே. (1)

தூயவெண்ணீற்றுச் சிற்றம்பலநாடி தொடர்ந்தரு ளாற், றீயமலங்க ளறுத்துயிர்காட்டித் திருவருளி, லோபவிருந்தி யமுதூட்டுநல்லுப காரத்துக்குக், காயமுயிர் பொருள் கைம்மாறதாகக் கைக்கொண்டனனே. (2)

ஈதொருவாசகங் கேட்டிலரோயயன் மாலிருவர், தீதறவாண்டசிற் றம்பலநாடி திருமுன்சென்று, போத

றும்போதத் துயிரானபோதமும் போதத்தின்ப, சாத
முஞ்சாதப்பின் சாகாமனத்தையுந் தந்ததுவே. (3)

காண்கின்றகண்கதிர் காட்டாதபோதில்லைக் காணா
வன்றோ, பூண்கின்றவண்ணறன் போதமலலா தில்லைப்
பூம்பொழில்கள், சேண்சென்றகாழிச்சிற் றம்பலநாடி
சிரபுரத்தோன், வீண்சென்று போனதிக் காலமெல்லா
மெய் விளைவின்றியே. (4)

ஒன்றுணவத்துட னொன்றுதல் போலு முடம்பினு
யிர், நின்றுலதாவென்ன நின்றதுபோலு நிமலனுடன்,
சென்றுடனைவத்தசிற் றம்பலநாடி சிரபுரத்தோ, னென்
றார்கள்காணும் பவக்கடலேறி யிருப்பவரே. (5)

அறிவாவதென்று மவன்வார்த்தைகேட்ட லதனி
ன்மிக்க, வறிவாவதென்று மவன்மேனி காண்ட லதனி
னமிக்க, வறிவாவதென்று மவனைமஞ் செப்ப லதனின
மிக்க. வறிவாவதென்று மவனாயிராக வறிகுவதே. (6)

என்னை யிருத்தி யறிவித்த போதினு மென்னறிவி
ப், றன்னை யிருத்தி யறிவித்த போதினுந் தந்தகண்ணிற்,
பின்னை யிருத்தி யறிவித்த வாறின்பப்பேற்றினுக்கு, மு
ன்னை யிருத்துசிற்றம்பலநாடி மொழியொன்றினே. (7)

படைத்தளித் தாரென்றன் பாசம் பறித்தில ரப்ப டைப்பைத், துடைத்தொழித் தாரென்ற னுண்மை சொன்னாரில்லைத் தொல்லையிரு, ளடர்த்தருட்டாடலை யைம்முகர்தந்தில ரைங்கலையு, முடைத்தொழித் தார் சண்மைச் சிற்றம்பலவ ரொருவருமே. (8)

உள்ளேவிழிக்கி னுணர்வாகிநிற்ப ருணர்வுதனக், குள்ளேவிழிக்கி னுணர்வல்லராகுவ ருறிமெத்துங், கள்ளேயுந்தாமச்சிற் றம்பலநாடினர் வல்லகள்ளம், விள்ளேனொருவர்க்கு மானந்தபோகம் விளைந்ததுவே. (9)

அறிகின்ற தொன்றை யறியும் பொழுதறிந் தை மபுலனின், பொறியின்றி யொன்றையும் புந்திசெய்யே ன்றென் புகலிநகர், செறிகின்ற சிற்றம பலநாடிநின று செலுத்துகையாற், குறிகொண் டறிவதுண் டோ பொறி யோடுங்குறித்து நின்றே. (10)

என்னறியாமலெனைக்குத் தெளிவித் தெனதறிவி ற், றன்னறியாமலுந் தந்துவிட்டானைச சதுமுகன்மால், முன்னறியாதசிற் றம்பலநாடி முதலியெங்கோன், பின் னறியாத பிழையனுகாமற் பிழைத்தனனே. (11)

முத்தியும் பெத்தமு மொன்றாகக் காட்டி முழுதுநி றைந, சத்தியங்காட்டிச் சதாசிவங் காட்டிச் சதுவிரண்டு,

சித்தியுங் காட்டுசிற் றம்பல நாடி சிரபுரத்தோன், பசு
தியுஞானமு மில்லாத வென்னைப் பரிக்கெடுத்தே. (12)

அன்றள வின்றள வாதர வாகிய வண்ணலைச்செ
ல், றென்றிய தில்லை யவனறி வாய்நிற்க வும்பர்தொ
ழச், சென்றரங் காடுசிற் றம்பல நாடி சிரபுரத்தோ, னி
ன்றநிலையி லவனுடன் வாழ நிறுத்தினனே. (13)

பாற்கடல் வாழும் பணிலங்க ளவிலப் பானிறை
ய, வேறகறி யாமற் பிறிதிரைதேருமற் றிமமுறைபோ,
னீக்கறி யாவுயி ராகநந்தத் தோடு நிறைந்தைம்புலன்,கா
க்கறி யாமற்சிற் றம்பல நாடினர் காட்டினரே. (14)

அறிவுஞ் செயலுமென் னுசையு மந்தக் கரணங்க
ளும், பொறியும் புலனும் புலனுண போதமும் போக்கி
யின்பஞ், செறியசின் றண்டசிற் றம்பல நாடி சிரபுர
னைப், பிறியும் படியினைந் தாலிது போலும் பிழைப்பில்
லையே. (15)

அலைவற் றிருந்கைக் குபாயஞ்சொல் லென்றடி
யேன்விரும்ப, வலைவற் றிருக்கைக் கருளிச்செய் தான
ண்டம் வெள்ளங்கொள்ள, வலைவற்ற காழிச்சிற் றம்ப
லநாடி யடுத்ததுநீ, யலைவற்ற வான்பொரு ளாகிநில் லெ
ன்றடி வைத்தனனே. (16)

அறியாமை பாச மறிவாவ தண்ண லதுவதுவாய்ச,
செறிவா னுயிரென்று நிரச்சொன்னான்றென் சிரபுரத்து,
நெறிநாளு நல்குசிற் றம்பல நாடிதன் னேர்களெல்லாங்,
குறிநாடிப் பார்க்கி லிறைவரல் லாத குணங்களின்றே.

மொழியா லுரைக்கிற் குறிக்கப் படுமென்று மூத
றிவா, லொழியா நிறைவையு மாநந்த வாழ்வையு மொ
ண்புகலி, யழியா விரதன்சிற் றம்பல நாடி யகமகிழ்ந்து,
விழியா லெணக்களித் தான்விழித் தேனின்ப மேவிட்
டதே. (18)

ஒடுக்கம் விரித்த லிறைவற்கு மில்லை யுயிர்க்குமில்
லை, யடுத்தது தானல்ல னாவா னிறைவ னதுவுயிராம்,
விடுத்தது பாசம் விடாதது மற்றின்ப னூலைமெயயே,
தொடுத்தருள் காழிசசிற் றம்பல நாடினர் சொற்றன
ரே. (19)

வாக்கி லிருப்ப தவன்றிருநாம மனந்தனிலே, காக்
கி யிருப்ப தவன்றிரு மேனி தரணிதனிற், போககியிரு
ப்ப தவனை வென்றும் புகழ்ந்துமறை, காக்குங் கழு
ணைச்சிற் றம்பல நாடியைக கண்டபின்னே. (20)

அன்பா றைம்பொரு ணால்வர்க் குரைக்கவன் னா
லகிழற், றென்பா லுகந்தசிற் றம்பல நாடிநின் சீரருளா,

லுன்பா லுருகிக் கலந்தடி யேற்கின்ப மூட்டியநீ, யெ ன்பா லுனக்குப் பயனென் கொலோ வென் றறிகிலனே

பொறிபுக் குழலுமென் போததனை மாற்றித்தம பூரணத்திற, குறிபுக்கு நின்று குறியா தவிழ்பவர் கூட் டந்தன்னிற, செறிவுக்கு நல்குசிற றம்பல நாடி சிரபுரா த்தோ, னறிவுக் கறிவு திருமேனி யான தறிந்திலனே.

பறறறப பற்றறவென்பதெல் லாம்பசு பாசம்விட ல், யற்றொரு பற்றற விலலையென் றுண்மன் னும் வெங்க வினைச், செற்றருள் சிற்றம் பலநாடி வண்மைச் சிரபுர த்தோ, னுற்ற தபோதன ரேயொழிந் தேயிரு முமல மையுமே. (23)

முன்புகண் டேனில்லைப் பாசம் பசுபதி மும்முக லும், பின்புகண் டேனில்லை யென்னகண்மாயம் பிறங் குதொண்ட, ரபுன்கண் டாண்டசிற் றம்பலநாடி யருட் புறவோ, னின்புகண் டாலிஃதா லுற்ற வாறென்கொ லெண்ணுவதே. (24)

பாசந்தந் தானில்லை வாங்கிய பின்பர மாநந்தத்தே, ாசந்தந் தான து வாங்கிய தெப்படிப் பாலனுக்குப், பா

சந்தந் தானைப் பதத்தா னுதைத்தந்தப் பாலனுக்குப், பாசந்தந் தாண்டசிற் றம்பலநாடி பராபரனே. (25)

பூம்பொழிற காழிச்சிற் றம்பல நாடியைப் பூசித்த போ, தாம்புவி தன்னிற் றவங்கள்செய்யார்கள்சா ரூபியத்திற், போமபடி யோகத் தியானத் திரார்கள் புனிதனுயி, ராம்படி கண்டு பரபோகந் துய்த்திளைப் பாறுவரே. (26)

நில்லாவுடம்பும்பொருளுநிலையென நின்றுணரும், பொல்லாதபுன்மையர் புன்மையை நீத்துப் புலன்வழியே, செல்லாதொழித்தசிற் றம்பலநாடி சிரபுரத்தோன், எல்லாம் பொய்யென்றிரு பாதம்வைத்தானின்ப மேலிட்டதே. (27)

துண்டத்துக்கண்வைத்துத் தூரமனம் வைத்துத் தோன்றுசுடர், கண்டத்தைக்கண்டு கருத்தழியாமற் கருதுசமன், தெண்டத்தைமாற்றுசிற் றம்பலநாடி சிவானந்தத்தேன், வண்டொத்தருந்தி நினைப்பு மறப்பற்று வாழுமினே. (28)

ஆபாசனுகி யனுவாயிருந்த , வெனையழைத்து, நீ பாவிபாசத்தி னின்றினைத்தா யென்று நீக்கியென்மேற்,

ரீபோதம்வைத்தசிற் றம்பலநாடி திருவுருவை, யேபாவி
பாரென வென்றிசைத்தானென்க ணின்புறவே. (29)

முத்திதனைச்சிற்றம் பலநாடி ஞானமுழுமுதலை, ய
த்தனை யத்தனென் றுதரிப் பேர்களா தாரமென்றே, பி
த்தினைநீக்கிப் பிறப்பிலியென்று பிறக்கணித்தீ, ரித்தனை
யோமலங் காளிதுகால மிரங்கியதே. (30)

எல்லாமறிந்த வறிவாகிநின் றிடு மிச்சைதொழில்,
புல்லாமற் புல்கிடும் பூரணவின்பமப் பூரணமே, நில்லாநி
லைமை சுகாதீதவுண்மை நிகழுமப்பாற், செல்லார்பொ
ழிற்சண்ணைச் சிற்றம்பலவர் திருவுருவே. (31)

தத்துவக்கத்துஞ் சமையவிரோதமுஞ் சாத்திரஞ்
சேர், புத்தகப்பித்தையும் புந்திமதத்தையும் போட்
டிடென்று, வித்தகன்சிற்றம் பலநாடிவேணு புரத்திறை
வ, னுத்தமமான சிவானந்தபோகத்தை யூட்டினனே.

சண்ணைக்கதிபதி சிற்றம்பலவனென் சஞ்சிதமாம்,
புண்ணைக்குரம்பையும் போகாவிருளும் பொருந்திவரும்
பண்ணைக்கெடுத்துத் தன் பாகத்திலேபணிவித்தவன்றே
யெண்பத்துநான்குநூ றாயிரந்தாயருமேங்கினரே. (3

சங்காரகாலந் தனிலோர்மலத்தொடு சார்தலுமாக,
தொங்காதுடல்விடுங் காலமுமாந்தொல் கருவியெலாம்,
பொங்காமன் மாற்றிய போகம்புகல்கின்ற காலமுமா,
ங்காதல காழிச்சிற றம்பலநாடி நவின்றனனே. (34)

மலங்கா ரணமா யவத்தைதயுண் டானது மாயை
பினைம், லங்கா துணர்த்து முறைமை யுண்டானது
துய்ப்பதற்கு, நலங்காண வீச னடித்தலுண்டான தெ
னநவின்றான், தலங்காண வந்தசிற் றம்பலநாடி தவத்
தரசே. (35)

சாக்கிரச் சாக்கி ரவத்தை யவத்தை யுணர்த்துந்த
ன்மை, நீக்கியநாலுக்கு மிப்படி யாகுமெனநிகழ்த்தித்,
ாக்கிவைத் தாண்டசிற் றம்பல நாடிதண் காழியண்
ா, லாக்கிய போதமெய் யானந்த போதமு மாய்விட்
டதே. (36)

சுத்தக்கருவிக ளொக்துங்கொண்டேசொல் லவத்
தையைந்துஞ், சித்திக்கும்போதத்தி லொன்றொன்று
ன்றிடுஞ் சென்றதெல்லாம், பத்திக்கு நல்குசிற் றம்
பலநாடி பயின்றதெல்லா, முத்திககரையது வாய்ச்சிவ
ாகமு முன்னின்றதே. (37)

தருக்கியுருக்கொண்டு தான்பிறந்துய்த்தல் சகலமை தாஞ், சுருக்கியுபாதியைத் தூநெறிக்கேவைத்த தோன் றல்சுத்த, மிருக்கிலிருக்குஞ் சிவபோகந்துய்த்த லிறை கலத்தல், செருக்கியுணர்த்துசிற் றம்பலநாடினர் செப் பினரே. (38)

மூலக்கனலை முடுகிமுடுகி முழுமதியின், பாலைப்ப ருகிப் பரவெளிக்கே சென்று பற்றிநின்றார், ஞாலத்தில் வந்தசிற் றம்பலநாடி நறும்புறவோன், சீலத்திற்றந்த சிவானந்தம் போலுமெய்ச் சித்தியன்றே. (39)

சுற்றுநடுவொடு கீழ்மேலுமெங்குஞ் சுகவடிவாய்ச் சற்றுஞ் சலிப்பற்ற தன்மையுன்னார் சில சாத்திரங்கள் கற்றும் பிறருடன்கேட்டும் பலருடன் கத்தியும்போய், மற்றும் புவனத்தி லாசைவிடாமன் மயங்கினரே (40)

அந்தரங் காற்றங்கி நீர்மண்கொண் டேநின்ற வை யமெல்லா, மிந்திரசால மெனக்காட்டிமீட்டு மிறைநிலை விற், றந்தருள் சிற்றம் பலநாடிவண்மைத் தவப்பெரு மான், வந்தபின் காணுஞ் சிவலோகவாசல் வழங்கு தே. (41

சிற்றைக்கதிபதி நந்தியெங் கோன்றிரு வாக்கு கோர், பற்றைத் தவிர்த்துச்சன் மார்க்கத்தை நகருபி

ண்புமன்றி, மற்றைச்சமையத்தை வாயடக்காநிற்கு
ரயஞ்செய்யுந், தெறறைப் பிடுங்கிச் சிவலோகவாசல்
றப்பிக்குமே. (42)

வணக்கே தகைபுடைச் சூழ்காழி காவலன் மன்னு
ர்பர், சினக்கேண்மை செற்றசிற் றம்பல நாடி திரு
நவை, யெனக்கே தெரியுமற் றென்னையு மாட்கொண்
விவ்வருமை, யுனக்கே தெரியுந் தெரியாதுபின்னை
ாருவர்க்குமே. (43)

ஆறுறுநீக்கி யருட்கரைக்கேயிளைப் பாற்றும்பின்
, யேறாத வாரிதிக் குள்ளேயழுத்திடு மென்வினைக்கு,
ருன சிற்றம் பலநாடி வண்மைச் சிரபுரத்தோன், பே
ட நம்மைப் பிழைப்பிப்ப னென்றவன் பின்செல்லவே.

பூரண போத புரத்தே யிருந்தின்ப மேனிபுகக்,
ரணன் சிற்றம் பலநாடி யன்றியக் காழியிலே, யாரண
முடி மேலன்பர்க் கானந்த மேயளித்துக், கோரணி
ன சமையோர்க் கெனக்கொடி கட்டினனே. (45)

எல்லையில் காலந் தவமுயன்றோமில்லை யேத்தியன்
சொல்லையிரங்கித் தொழுதுநின்றோமில்லைத் தூய்ய
நட், டில்லையுளாடிசிற் றம்பலநாடி சிரபுரத்தோ, னெ
வயிலென்னை யொழித்தின்ப வானந்த மூட்டினனே.

தேன்பாயி கழிச்சிற் றம்பலநாடி சிரபுரத்தோன்,
தான்பாசந் தீர்த்தன்பர்க் கானந்த வாரி தனைவழங்க,
வான்பாலுமன்னை முலைப்பாலுமுண்டின் றளவுமையோ,
நான்பாவி யாய்த்திரிந் தேன்பரமானந்த நண்ணுதற்கே.

இதற்றகாழிச்சிற்றம்பலநாடியைத்தெய்வமென்றே, பாதத்துக்கேற்றபணிகள்செய்யாமற்பரந்துகெட்டேன், போதத்துக்கேற்ற புலன்வழியேசென்று பொய்யிதற்றி, வேதத்துக்கேற்ற சிவானந்தபோகத்தை விட்டனனே. (48)

செவ் யம்புயத தாளிணை யங்கைகளு,மா
னந்தமேதிருக கண்ணுஞ்செவ்வாயருள் மேனியெல்லா,
மானந்தமே யருட் சிற்றம்பலவ ரருட்பொருளு, மானந்
தமேயவன் றில்லையுங்காழியு மானந்தமே. (49)

மானைப்பொருத விழியார் மயக்கின் மயங்கியஞ்சி,யா
னைக்கணைதழி யாயுழல் வேனைவந் தஞ்சலென்றான், ஞா
ஞைத்தசிற்றம் பலநாடி வண்மைத்தவப்பெருமான், ஞா
னக்கொடைமுகில் நந்தாத சிற்றைக்கு நாயகமே. (50)

அறங்காட்டிய வடநீழலில் நால்வர்க் கறத்தினு
ண்மைத், திறங்காட்டிய வெண்ணை மெய்கண்டநாதன்

ிருமுன்சென்றேன், திறங்காட்டி யென்னிறந்தன்னையு
ாற்றிவெண் ணீற்றையுமிட், டுறங்காச்சமாதிதந் தான்
ரமானந்த வுண்மையிலே. (51)

போதித்தருடரு சிற்றம்பலவர் புகலிருகர்ச், சோ
த் திருவுருத் தோன்றிய போது தொடங்கியென்னைப்,
பதித்தறிவை யகலாத பாசப் பெருககமெலா, மா
த்தனைக்கண்ட புற்பனிபோல வகன்றிட்டதே. (52)

செழுமலர் மென்குழல் மாறுநதரத்திற சென்று
சன்று, புழுமலவாக்கை யெடுக்கவொட்டேன் புனற்
ாறுழவ, குழுமலம் பட்டுவெண் சங்குஞ்சொரிமுக்
காதுங்கும்வயற், கழுமலமன்னுசிற் றம்பலநாடியைக்
ண்டபின்னே. (53)

ஒன்றென்று சொல்பவர் சொன்னதுஞ் சொல்லு
மொன்றிரண்டா, மென்றென்று சொலபவர் சொன்
னதுஞ் சொல்லுக வேத்தியன்பர், சென்றங்கு நலகு
றம்பலநாடி சிரபுரத்தே, னன்றென்றிதாமென்று
ல்லாதமுத்தி யளித்தனனே. (54)

ிற்றம்பலநாடிகள் கட்டளைக் கலித்துறை - முற்றும்.

எட்டாவது,

துகளறுபோதம்

பாயிரம்.

நேரிசைவெண்பா

பதிபசு பாசந் தெரித்துப் பசுவின்
விதிவழியை வென்றதனின் மேலாய - கதிவழங்கு
மெய்கண்டான் சந்தான மேவிற் சிவானந்தங்
கைகண்டார் காணார் கரு. (1)

உற்ற சரியை யொழியாத நற்கிரியை
குற்றமிலா யோகக் குறிநெறியு - முற்றவிப்
பிறந்தார்க ளாமறியப் பேசுகே னையப்
பிறவாதா ரறியாத பேறு. (2)

லரால் கழற்றி யிறைவ னெடுங்கலச
லராகள் கண்ட வழிபலவுரு சொல்லரிய
ம்பிரான் றாள்க ளணவாத வாதனையு
மெம்பிரான் றந்தா னெமக்கு. (3)

(நூல்)

பஞ்சபூதப் பழிப்பு.

மண்ணுக் குயிராகி வந்துரைத்துத் தான்றரிக்கு
மெண்ணுமுரோ மாதிபிதன் காரியமாங் - கண்ணிற்
பிறவுங் கடினமாய்ப் பேசியது தானுந்
துறவுமுதற் பூதத் தொழில். (1)

நீர்க்குயிராய் நின்றே நெகிழ்ந்து குளிருமே
பார்க்கினீராதி பகர்கருமங் - கார்க்குரிய
வெள்ள முதலாகு மெய்யுணரி லப்புத்தா
னள்ள விடப்படா தாம். (2)

வன்னிக் குயிராகி வந்துசுட் டொன்றுவிக்கும
பன்னுபசி யாதி பயிலகருமம் - மன்னும
விளக்காகிப் பந்தமாய வேறுமி திற்குந்
துளக்கமிலாத தேயுத் தொழில். (3)

தேடப் பிரித்துத் திரட்டுவிக்குஞ் செய்கரும
மோடன்முத லோவா வுயிர்மருத்து - நாடிலிவை
யல்லவாம் வாயு வருட்குருவாற் காண்பதன்றிச்
சொல்லவா ராதே துணிந்து. (4)

இரு நாமாயினரே யிடங்கொடுத்ப வாணம
பரந்த குரோதமுதற் பாதகமே — விரிந்த
ஒருமமாய வேறுகுவ கானைல முன்னை
நாயனு மென்றே குறி. (5)

வட்ட மறுகோண மாயாத முகமோண
பிட்ட பிறைசதுர மேவடிவ — கெட்டிய
வேதனமான மிகு விடைபோன பதேசமுட
னேதி யதிவியாவ டாய. (6)

இப்படியே பூதத் தியல்பு கண்டதெனிங்கே
யப்படியீ நிலைமை லாங்கநிகழ்ட — செப்படியும்
தோன்றும்பற தேசிகன்முன சொன்னபடி கன + நர
நானறு யதுவா முடப்பு (7)

பொறியறவுணாதல.

பூத வுடம்பாயப பொருந்துட பொறிபுலனக
ளுதனரு ளாலேதீ நாடியவை — யேதமென்த
கத்த முருவுணரத் தானகறு மபேபோதே
சத்தமுத லாகிவிடுந் தான. (8)

சத்தாதி யைந்தினையுஞ் சந்திக்கு நீயகல
வத்தால் வருமபயனக ளாஙககறு — மெத்தாலும

காணும லவ்விடயங் கைகழலக் கைகழலு
நாணுப் பிறப்பி னவை. (9)

வாக் காதி யத்துடனே நீங்கவச ஞதிவிடு
நீக்காத வுட்கரண நீங்குமே - தாக்கி
பனலுமுதலாக வந்தவந்த போது
தனது செயலுணரத் தான். (10)

மன்னு மகார மனஞ்செலுத்தும் புத்தியினை
யுன்னு முகார முபகரிக்கு - முன்னுகு
மாங்காரந் தன்னை யகாரஞ் செலுத்தியிடு
நீங்காது சித்தம்விந்து நேர். (11)

அந்தக் கரண மகல வதிற்கூடுந்
தொந்தக் கலாதித் துரிசறுமே - பந்திக்குஞ்
சித்த மயலறுத்துத் திர வுனக்கேற
வொத்த படியே யுணர். (12)

கலாதி ஞான நிராகரணம்.

பொங்கு புலனருந்தப் போதந் தருமாயை
தங்குகலை யாதி தருஞான - மிங்கிதனை
நீங்குபடி மாவைக நின்போத மொன்றிரண்டு
ஆங்குபடி யில்லாய்த் ணிந்து. (13)

கால நியதி கலையாதி தத்துவங்கள்
சாலவறி விச்சைதொழி ரூன்பூக்தன் - மூலமா
மாயை மயக்கல் வரைத்தல் வினைக்கூட்ட
லாயவிட லாமென் றறி. (14)

சுத்த தத்துவ தூடணம்.

ஆன வதனு லழுந்திரு லாசறற்கே
னீன வயிந்தவத்தி னெல்லைகா - ஞானமிலாப்
போகந் தருமாறு பொல்லாதோ புண்ணியத்தி
னுகந் துணையானார்க் காம். (15)

சுத்தவித்தை யாதிமுதற் சொன்னவேழ் தத்துவமு
மொத்து நடத்திவிடு மோவாமல் - வித்தைசெய
லேறிக் குறைந்தொத்த லெப்போதும் பார்த்திடவே
மாறிப் பிறந்தகலு மாறு. (16)

தத்துவாதீதம்.

மண்முதலா நாதாந்த மாய்வந்த தத்துவத்தி
னுண்மையறிந் தெல்லா மொழிந்தாயே-யெண்ணிலவை
தத்துவா தீதமெனச் சாற்றுங்காண் சைவமறை
யத்துவா வெல்லா மற. (17)

* தானீழுத்தல் என்றும் பாடம்

இ[illegible] யைகதுகதி யெயதியகா லெடபோதுரு
[illegible] ருமே - [illegible]
[illegible] றேடே யபுபுய [illegible]
[illegible] நீங்கா [illegible]. (18)

சகலநிட்களம்

[illegible] துக்கண [illegible] கிலே கா [illegible]
[illegible] - [illegible] வை [illegible]
[illegible] பகை [illegible]
[illegible] ஞானீ போ[illegible] (19)

[illegible] வகையாக வா[illegible]
[illegible] பாவை பத்தின மேலீடு - வஞ்சா[illegible]
[illegible] கேவலமாஞ் சான்கழிகதுப போகத்தில
[illegible] லக்கை தாள. (20)

கேவலம்

[illegible] கலாமகலாழிடமேவ
லொன்றி நின்ற வாணவந்தா ளென்றுமே - யொன்றுந
[illegible] விருள்விழிபோ னிறகுமே யாளமாவும்
[illegible] வாங்கே பதிந்து. (21)

[illegible] கவிழந்த வான்போற் பரவுமலை கியா
[illegible] கலறிவ நின்று யிழந்[illegible] - யகலறிவு

வாடாத முத்தியினில் வாய்ந்தவருட் கேவலமீ
நாடாத கேவலமுன் னுள். (22)

கேவலதரிசனம்.

ஒன்றுந் தெரியா வொழியா விருளாகி
யின்றளவு நின்ற திசைவோதா - னென்றுமிச
செப்பிற் களிம்புபோற் சேர்ந்துநின்ற வாணவமத
னம்புநிறல் போலென் றறி (23)

கருவி கரணங் கழன்றுங் கழலா
விருளின் பெருமையிது வென்றே - யிருடான்
விடிகைக் கிருண்ட மிகுதிபோன் பாசு
படிகைக் கிருண்டதுகாண் மற்று. (24)

கேவலார்த்தம்.

வானி யிரவிவர வல்லிருள்போ மாறுபோ
லீன விருளகல்வ தெக்கால - மானே
யழிந்தா யிருளென் றறியாமை தன்னைப்
பிறிந்தாயோ வில்லையோ பேசு. (25)

இந்த விருளொழிய வேறுநாமொன் காணகிலே
னிந்த விருளகல்வ தெப்படியோ - விந்த
வறியாமை நின்ற லதனைநீ காணு
யறியா ததிந்தனையோ வன்று. (26)

தன்னுண்மை.

அுந்த மலமா மறியாமை கண்டாயே
யாரூ வறிவுநீ யையனே - தொந்தவிருள்
போனதே யுன்னைவிடப் போக்கித் திரோதையரு
ளானதே கண்டா யறி. (27)

வைத்த வவதரங்க ளெலலா முடன்வந்து
நதநகைமை கணடு மறியாயான் — முததனுயப
பாச வறிவும பதியறிவு மன்றியே
யாசறவே நின்றவ னீயாம். (28)

சைதன்ய தரிசனம்.

கணணிலிருள் போனாலுங் கண்டன்னைக காணுபோ
லெண்ணுமிருள் போனு லெனையறிய-வொண்ணுதோ
கண்போற சடமோநீ காட்டியதுங கண்டறிநத
வொண்போத நீயென் றுணர். (29)

இருட்கு மொளிக்கு மிடமாகும வான்போ
லருட்கு மருட்கு மகமாய்ச - சுருககமிலா
நீசத் தசத்தன்று நேரே சதசதத
னுய்சத் தனுவசத்த தாம். (30)

அறிய மறிவுநீ யன்றோ வுனக்குச்
செறியுமல நின்றதோ செபபா - யறிவுதனைப்

பாராதே பார்த்தறிந்து பாசப் பழகமதில்
வாராத தன்றோ வழக்கு. (31)

ஞானதரிசனம்.

அறிந்தறிந்து வந்த வவதரங்க டோறுஞ
செறிந்தறிந்து நின்றதெது தேரிற - பிறிந்ததனை
நின்ற தறியாம னிகழ்த்தியது நீக்கியுனை
யின்றறிய வைத்ததரு ளென். (32)

அந்த வருளுனக்கிங் கா தாரமா யல்லி
னிந்து வென வெறிதகிட் டேகமாய் - முந்தி
யுனையுனக்குத் தான்விளக்கி யோவா துணர்த்துந்
தனையுனக்குக் காட்டுமே தான். (33)

எல்லாம்பொய் யென்றிங் கிருந்தேனு நானன்றோ
நல்லா யெனையறிந்தே னன்றோ - சொல்லாடு
நான்பிரம மன்றி நடுவே யுணர்த்துதற்கு
வான்பிரம முள்ளதோ மற்று. (34)

அன்றுமுத லென்றளவு மண்ணலறி விப்பதன்றி
யின்றறிவே ஞானென் றியம்புவதெ - னென்று
மவத்தை தனிலுணர்த்தி யாங்கருத்தி யின்றித்
தவத்தி லுணர்த்தினமார் தான். (35)

உள்ளறிவு நீயே யுணர்வையே யாயாகி
விருகெடுநாட பார்த்த தியையாயே - யுள்ளறிவை
நீ பகா வறிவாகி நீரு மிரதமுபபோ
லாபகா ணாரறு மருள். (36)

என்னறிவுக் குள்ளே யுணர்வா யொடுயாத
சன்னறிவு தானுனக்குத் தாரகமாய்ப் - பின்னபற
வொன்று மொழியாம லுள்ளடங்கி யுள்ளபடி
நின்று லக்ஷியானை நீ. (37)

இசைசை யுயிர்க்கிரங்கன் ஞான மிசைந்துணர்த்தல்
வைச கிரியை வயநடத்த — னிச்சயமாஞ்
சத்தியினை மூன்றனையுந் தந்ததொரு சத்திகாண்
முத்தனே பார் நீ முயன்று. (38)

பரைதரிசனம்.

கிரியையறி விச்சை கிளாந்தசத்தி யேதோ
பெரியபரா சத்தியெனப் பேசாய — தெரியிலதிங்
காரு மறியா வகண்டபரி பூரணமாயப்
பேரறிவாய் நிறகும் பொற. (39)

அந்த வறிவு மறிவன்றே விபபோது
தந்த வறிவுமது தானன்றே - வந்தது

வறிவிற் கிளைத்ததாகா வைவறிவில கேதோ
நிறைவிற் கிளைப்பற்ற னேர். (40)

அறிவார்க் கறிவித்தங் கல்லாத தாகா
வறிவாய் விகற்ப மறியா - வறிவேகாண்
கண்பெற்றார் கண்ட கதிரொளிபோற் கண்டதனை
விண்பற்றாய் நில்லதிலே மேல். (41)

பரையில்வியாத்தி.

விண்ணிற் கதிரோன் விளங்கி விரிந்ததுபோற்
கண்ணிற் கதிரோன் கலந்ததுபோ - னண்ணிப்
பரைநிறைவி னீயும் பதிவையே யாகி
யுரையிறந்திட் டொன்றவை யுற்று. (42)

பரையில் யோகமும போகமும்.

விண்ணில் விகற்பமற மேவியகா னின்றதுபோ
னண்ணும் பரையதனி னண்ணியே - யெண்ணிறந்து
நீ நறங்குந் தன்மைபோ னிற்கைபரை யோகமதிற்
சீருறலே போகமெனச் செப்பு. (43)

சுத்தபரயோகம்.

நீங்காத பேரறிவு நீங்காமற் கண்டநீ
நீங்காம னின்றபடி நின்றதனி - னீங்காம

னின்றுவிட லன்றோதா னின்மலன்றன் பேரறிவி
லொன்றுபட லென்றறிநீ யுற்று. (44)

சுத்தபரயோகமும்,

முத்திச்சாக்கிரமும்.

எத்திசையு மொன்றா யிறையறிவி லேயழுந்தல
சுத்தபர யோக மெனத்துணிநீ - சத்தியமே
யத்தன்மை கண்டா லதுமுத்திச் சாக்கிரமாஞ்
சித்த மயலறவே தேர். (45)

முத்திசொற்பனம்.

சாக்கிராதீதம்.

நின்ற வறிவறிவை நீங்காமை சாக்கிரமா
மனறி யவிழ்க லதீதமாஞ் - சென்றறிவி
னீங்காம னின்று நெடிதுதுயில் கொள்ளவே
வாங்கா தறிவாய் வர. (46)

முத்தி சுழுத்தி.

பரையிலதீதம்.

இவ்வறிவு கண்டா லிருடருஞ் சாக்கிரமா
மவ்வறிவு காணா ததீதமா - மிவ்விரண்டும்
பாராம னிற்றல் பரையி லதீதமா
மாரா வறிவகன்ற தால். (47)

ஈசனறி வாகியெலா மின்று கழன்றகன்றாய்
பாசமிக வைத்ததனிற் பற்றாதே - கூசாம
னோராக நீங்கியதி னின்ற சுவடறவே
வாராய் சிவமேல் வர. (48)

முத்தி துரியம்.

சுத்தாவத்தை.

அறிவடையச் சென்றங் கதீதமாய் நின்ற
குறியிறந்திட் டென்றுங் குறியா - நெறியேது
சுத்தவத்தை மைந்தாவுன் றொல்லைமல மில்லையில்லை
யத்துடனே செல்வததுவாம். (49)

சுகரூபம் துரியம்.

பைய விருந்து பதைப்பற்ற பின்னுனக்குத்
துய்ய சுகப்பிரபை தோன்றுமே - யையனே
கண்டாய் சிவபூமி காட்சியறக் கலந்து
கொண்டாள்வான் கண்டாய் குறித்து. (50)

விழுந்த வவதரத்தில் விஞ்சு சுகந்தா
னெழுந்ததிது வெங்கே யிறைவா - மொழிந்தருளாய்
மாமணியிற் சோதி மலர்ந்த பிரபைபோ
லாமரன்றன் பாலே யது. (51)

துய்பற்ற வின்பச் சுகப்பிரமை தன்னையே
யினபசத்தி யென்றறிநீ யெப்போது — மன்புறவே
நின்றநிலை யாயி நிலாவு நிலாவுடபோன்
பன்றறா மணைந்து வாழ். (52)

மீதொரு மின்பச் சிவவடிவு மிப்படியோ
வாறுடர் காணாத மன்னவனை - ஞானு
வீதுவு மொருசத்தி யிறைவர்க் கதனு
லெதுமுத்தி சொலலா யினி. (53)

முத்திதுரியாதீதம்.

சுகாதீதம்.

இந்தச சுகத்தி லினிநீ விழியாம
லந்த வறிவி னயர்ந்ததுபோற் — றூங்கமறப்
போதா யிதுவே சுகாதீதம் பொய்யற்றோர்க்
காதார மான வருள். (54)

ஒன்றுஞ் சுகவடிவுக் குள்ளான தம்பிரா
னன்றி யொருபொருளு மாகாதே நின்றமுத்திச்
சொல்லரிய விந்தச் சுகத்துக் கதிதயாய்
நில்லவன்று னமே நிலை. (55)

நகைப்போது

எல்லாங் சமுனறு விட்டேமெ யெல்லொருமு
சொல்லா லெவாகமுன்ற னூலோக - வலையாய்மிக
பரிகாரமடி தானே சேயா நிலையகன்றி
னிறைமுயிடு மோராசர். (56)

வானகத்தில் வருரு மணைத்தின் மணாருபபோ
லானகம் பேற்ப வெழுந்தியவா - நாளுறு
பாண்டு நூதா வடிவேயன் பொருவாழ்வை
மிணாடு சொல வண்டோ விதி. (57)

நீயுரு கியபாகி நின்றுவோ நின்முடிவோ
வாயவடி வேதோ வதிகார - நாயனே
யொன்றன் றிரணடன் றிரண்டொனறு தானை
சொறிதாரு தன்மை நிலை. (58)

சாதி யிதெற்குவனமா தாடலேபோழ சன்மார்க்
கேளநுனிதி பலவும் வேண்டாவே - போற்றரிய
நித்தனே சுத்தனே நித்தியா னந்தனே
யத்தனே முத்தனே யாங்கு. (59)

அந்தச் சுகத்துக் கதிக வவத்தை யெனும்
பந்தமறற முத்திப் பயனறிய - ரந்தோ

பிரியாத வின்பப் பெருமானைப் பெற்று
மறியாத வாதனையா லாங்கு. (60)

பரமானந்ததரிசனம்.

நின்ற நிலைசிவமாய் நின்றாயே நின்மலனா
மென்றும் பயனா யிருந்தானே - யன்றே
யவனுக் கிதமே தவனாகி நின்ற
விவனுக் கிதமே தினி. (61)

அன்றே தொடங்கி யனைத்துயிருந் தானாகி
யொன்றாகி நின்றவருக் கின்பூட்டிக் - குன்றாமற்
கொண்டுவிட லன்றோநங் கோமாற் கிதமென்று
பண்டைமறை சொல்லும் பரிந்து. (62)

பார்க்கரிய விந்தப பரம சுகந்தனையே
சேர்ப்பனுயிர்க் கென்றிறைவா செப்பினையே - மாற்றரிய
வானந்த மாருயிர்கட் கண்ணா லருந்துவது
தானெங்குப் பெற்றவா சாற்று. (63)

பெற்றருந்தி யின்பம் பிறர்க்கு மருத்தினனோ
வுற்றபர மானந்த முள்ளதோ - மற்றிதுதா
னென்றுநீ கேட்கி விறையுருவ மானந்த
மென்றுரைக்கு மாகமமூ வின்று. (64)

ஆனபர யானந்த மாகின்ற வெல்லையே
யூனமிலா வுண்மைதனி லொன்றுபட - வீனமறத்
தானான போது தணவா தெழுந்தசுக
மானே யதுவா மதி. (65)

பரமானந்தயோகம்.

விளைந்தபர மானந்த வெள்ளந் தனிலே
துளைந்துதுளைந் தாடியதிற் றோன்று-வளைந்துன்னை
நீர்போ லமிழ்த்தியதி னீர்நிழலபோற் றன்காந்து
பார்போற் றரிப்பாகும் பார். (66)

பாராதே யந்தப் பரமசுகந் தன்னை
நேராகத் தானு நிழல்போலத் - தீராச
சுபாவ மதுவாகித் தோன்றி மறையாதே
யபாவமாய் நில்லா யதில். (67)

பரமானந்தபோகம்.

நின்றபர மானந்த நேரே யனுபவித்தங
கொன்றுபட வுள்ளுருகி யோவாம — வென்று
மதுவுண்ட வண்டுபோன் மாளாச் சுகததைப்
புதிதுண் டிருந்துவிடிப் போது. (68)

பருகத் தொலையாப் பரபோகந் தன்னை
யுருகியடி யேனருக்க வூட்டுங் - குருவே

பழியாத வின்ப மரனருளா லெனவுறுப
வழியேயது சொல்லீர் மகிழ்ந்து. (69)

சாங்கமைந்த ஞானத்துத் தருபிரதா பஞ்சாக்கர
சர்க்கரைதான் கொள்ளுமோ சாற்றுங்கால் - சர்க்கரை
யின்புறுவ மன்றி யெழுமுறுவைப் போ யுண்டோ [க்கினை
யின்புறுவ பேயினைக்கு மென. (70)

பாவம் பிறக்குமது பாவநாத லல்லாதிங்
காவ லிரந்த புலியுமோ — மேவாப
பாடங்க முன்பாற் பலிப்பதே யனறுப
பாடகங் கொள்ளா பயன். (71)

இந்தச் சுகமான்ம லாப மெனவறிநீ
யந்தச் சுகமொழிந்திங் காராதே - யிந்தச்
சுகமெலா மந்தச் சுகமாக்கி லுன்று
சுகமெலா மானந்த மாம். (72)

பரமானந்தமேலீடு

அண்ணலுமா னந்த மருளுமா னந்தமுமி
ரெண்ணிலா வானந்த மெவ்வுலகும் - பண்ணனி
பணிந்தழியா ராகு மவர்களுமா னந்தங்
கனிந்ததுவே யெப்போதுங் காண். (73)

எங்குநிறைந் தானந்த மெல்லா மமிழ்ததிமிகப்
பொங்கிக் கரைபுரண்டு பூரணமா - யெங்கும்
வளைத்த வுலகுயிரும் வாய்த்த சுகமா
மளத்திற் புகுந்ததுபோ லாங்கு. (74)

கண்டவிட மெல்லாங் கருணைக் கடலமுத
மொண்டுகொள லாய்நிறைந்த முத்திதனைப் - பண்டே
திருமா லயனறியாத் தேசிகனா பாதந்
தருமா மடியேற்குந் தான். (75)

பரமானந்த அவசம்.

பரமபர மானந்தம் பார்கிழ்மேன் மற்று
மரவம்வா ராதே யகலும் - புரணமா
யாங்கே யமிழ்ந்தி யவசமா மானந்த
நீங்கா ததுவாகி நில். (76)

உற்றபர மானந்தத் தொன்று யதிலுறங்கி
முற்றுவதே முத்திமுடி வென்றுரைக்குங் - குற்றமிலா
வைதிக சைவம் வழிநூல் புராணமற்றுஞ்
செய்வனநா லெல்லாந் தெளி. (77)

அனுவகை.

ஆன்மாக்களின் கூறுபாடு.

ஒன்றிரண்டு மூன்றுமல முள்ளவுயிர் மூவருக்குஞ்
சென்றிவன்போ னேரே சிவமாகி - நின்றநிலை

பவகைசேய யாளு மெழிற்குருவா மீசனே
யவ்வகையை யீயிங் கறு. (78)

பஞ்சாக்கரதரிசனம்.

அஞ்செழுத்து மண்ணலரு ளான்மா திரோதமலமு
மிஞ்ஞின் றமைத்துரைத்து மெய்யருள்வாக் — கஞ்சச்
சிகாரத்தி லவ்வவையை வைத்திடுந் திதிலா வின்பப்
பகாரிற புருங்கருத்தட் போம். (79)

குருஸ்துதி.

பற்றுமிரண்டு பாசம பறித்தகல வேவிழித்திட்
டுற்றவுயிர் காட்டி யுணர்வுணர்த்தி - மற்றுஞ்
சிவமபெறு தந்து சிவபோக வாரி
புகப்பேற ளித்தவரைப் போற்று. (80)

சீடனிலக்கணம்.

இருவினை [illegible] போ லொட்டபணி செய்து
தூய புகழ் வாயாரக் கூறித் - திருமுன்
விழுநாவிழி நீர் பொழிய மெய்விதிர்த்து நின்று
தொழுந்தகையோர் காணுங் கசா. (81)

முத்தனுக்குமுதத்தியின்பங்கூறல்.

ஆசமுந் நீங்கி யருளிற் கலந்து சிவ
போகம் விளையப் புணர்ந்தாலும் வேகத்

தெரிவாய் நிரயத் திருப்பர் குருசொற்
பிரிவா ருலகிற் பிறந்து. (32)

குருவழிபாடே பொருளெனக்கூறல்.

ஆசறுமுயிர் பொருள்கொண் டன்றே யருளளித்த
சோகமெனப் பாவிக்கச் சொன்னானை - தாகத்தோ
வேண்டுபொழுதெல்லாம்வேண்டுபொருள்வந்ததுபோற்
பூண்டுதொழ லன்றோ பொருள். (33)

அன்றுமுத லாகவே யாருயிர்கட் காருயிராய்
நின்றருளுந் தம்பிரா னீங்காம - லென்றும்
கருவாய்ப் பிறப்பைக் கழற்றினரோ தாமே
குருவா யருளாமற் கூறு. (34)

குருவே சிவமெனல்.

பாசம் பசுபதியைப் பாரித்துப் பார்த்தனரோ
யாசி லகலறிவா யாங்கதனாற் - பேசரிய
வானந்தம பெற்றா ரருட்குருவே யீசனென்பா
மோனமே முற்று முயன்று. (35)

குருபணிசெய்வாரை வழிபடல்.

கருவேலை தன்னைக் கடப்ப ருலகின்
மருவாத வின்பத்துள் வைத்த - குருவி

ணடியா ரடியா ரடியா ரடியா
டியாரைச் சார்ந்த வவா (86)

யோகம்.

ன்மார்க்க மீதாஞ் சகமார்க்கஞ் சாற்றுங்கா ற்
ன்மார்க்கம் வாயுப் பகர்கருவி – கனபா ரகஞ்
ரல வொடுக்கித் தடுத்து வளியிரண்டு
மாறவே நிற்கை மகிழ்ந்து, (87)

அந்த மனத்தாலே யாதார மாறினையுஞ்
சாந்தக் கதிரபொருள்க டாமறிந்திட் – டிந்துவிலே
யோவா வொளிவைத் துருகுபமு துண்ணிறைசகி
லோவா வொளியா முரு. (88)

நின்ற வொளியுருவி னீங்காம னிறகவே
யென்று மழியாம லின்புற்றுக் – கொன்றையந்தாரச்
கா னுருவுருப போலேபின் சாரூப்ப மதிலே
மாணவக வாழ்வாரா காண் மற்று. (89)

கிரியை.

புத்திர மார்க்கம் புகையொளி மஞ்சனப்பூ,
வைத்தமுது தாம்பூல மறறெவைப – முத்தமமாய்த்
தேடிவைத்துப் பின்னைச சிவபூசை செய்வதறகு
வத்திற செல்லாம ளுள். (90)

சுத்தியைத்துஞ் செய்து துகடறு மந்திரத்தா
லத்தமதுப் பத்துமுக மைந்தாக - வைத்துவைத்து
வித்தியா தேகம் விதிப்படி யிற் றூபித்துப்
பத்தியான் மேனிதனைப் பார். (91)

பார்த்ததிரு மேனிப் படிகந் தனிற்பரனைக்
கோத்ததிரு மந்திரத்தாற் கொண்டுவந்து-பார்த்தருளச்
சொல்லிப் பராக்கருத்துச் சோதிச் சிவாகமத்திற்
சொல்லிற் படியே தொடங்கு. (92)

சோராமற் பூசித்துச் சொன்னபடி நல்விதழிக்
தாரார் சமீபத்திற் றானிருந்து - வாராமற்
றானே பரனளிக்குஞ் சங்கரனா ரிம்முத்தி
தானே தரினுந் தரும். (93)

சரியை.

தாதமார்க் கஞ்சாற்றிற் சங்கரனா ரின்புற்ற
பூதி திருவேடம் போற்றியே-நீதியினாற்
றூங்காவனஞ் சமைத்துப் பூமாலை புண்ணியற்குப
பாங்காகச் செய்கை பரிந்து. (94)

அலகு திருமெழுக்கிட் டாலயத்தி லன்பா
லிலகு திருவிளக்கு மேற்றிப் - பலகாலுன்

னறு வணங்கித் திருவடிவா ரஞ்சோதி
ன்றடுகை தொண்டர்பணி நேர். (95)

ான்றையநதார் வேணியற்குக் கோயில் பலசமை
பானறியவை மூற்றும பதக்குவித்து — நின்ற துப
பலோகந் தன்னி லடையா ரடைவா
வலோகந் தன்னிற் சிறந்து. (96)

வாழ்த்து.

ந்த மலமறுத்தந் தான்மாவைக் காட்டியதற்
ந்த வழியை யறிவித்திப் — கந்தழிவை
ாமன் மாற்றி மருவுசிவப் பேறென்றுங்
ருமற் கூறக் கொடி. (97)

துகளறுபோத முற்றியது.

முன்பதாவது,

திருப்புன்முறுவல்

அங்கோராவினன்னே படுப்பாட்டுக் களவோவிலக்
யவைக்கிடாய், தொந்தான்கொடிய பிறப்பிறப்பிற் பிற
வாதிரங்கி யெதிரோரகைக், கந்தாங்கெமது திருவரு
ட்டான் சாருமபரிசா லெமைக்காண, வந்தானேசோ தெ
னுங்குணியோ வானோன் றிருப்புன் முறுவலே. (1)

திரிர்தேவென்பின் பணியாளாய்த் திருமயிசக்தி
தும் பாராதே, இருந்தானேயவில பலவூழி யெண்ண
ளிரைய சுவர்க்கங்கள், பரிந்தான்யோனிப படுகடலக
பறியவிங்கா ளெமைக்காண, இருந்தானேகோ வெனுங
குணியோ வெம்மான் றிருப்புன் முறுவலே. (2)

நான்றன்னுடனே யிருக்கையினூ னாடானென்னை யிக்கே
யெனத்தா, னூன்றனுடனேயக் கடலூர்ந்தா னெனவுமு
முன்றூன்சாராபோதன், வன்றங்கிவனே டெதிராடி யிடி
க்கிட்டிடித்திட் டெடுத்துணர்த்தத், தான்றங்கினன்சா
னெனுங்குணியோ தக்கோன்றிருப்புன் முறுவலே (3)

நினையாமுனங் கேவலமா ணினையப்பெறினே மாயையுடன், றனையேசார்ந்தான் சார்வினையாற் சரித்தான் வான் மண்ணிரையமெலாந், றனையாங்காட்டும்படி தண்டான் றனையமபார்க்க மலம்போக, எனைநோக்கி னன்கா ணெனுங்குணியோ வெமமான்றிருப்புன் முறுவலே. (4)

கடைப்பட்டேனைப் பிறப்பிறபபிற் கலங்கிக்குய வன் றிகிரிபோன், மிடைப்பட்டேயே னுழல்கின்றுய வேண்டாமெய்யுண் டென்றாலுந், திடப்பட்டறியா ஞெ கவிறை திகழுமருட்பா லெடுத்தேற்ற, இடைப்பட்ட னன்கா ணெனுங்குணியோ வெம்மான்றிருப்புன் முறு வலே. (5)

உனக்கிங்குயிரா மென்றாலு மோராஞேரென் றுரைத்தாலும, எனக்கிங்குயிர்நீ ரெப்பரிசென் றெதி ரானெதிரப் பெறுங்காலே, தனக்குள்ளறிவாமெனைக் காட்டச் சார்ந்துகூட லுனையல்லால், எனைக்கண்டிலன் கா ணெனுங்குணியோ வெம்மான்றிருப்புன் முறுவலே.

சாகாவிடனு மிலையிவன்றான்சாரா யோனியிலை மாய்ந்து, வேகாவிடனு மிலையிற்றைறவரையு முழன்றான்

வேசற்றுங், காகாவழியாய் நாம்வலியத் தடுத்தாட்கொ
ளறு மௌனமுனிவன், வாகாநின்ற னெனுங்குணியோ
வானேன் றிருப்புன் முறுவலே. (7)

அங்கங்கடுத்த வியாபியாயகப்பட் டதுவாமி வனநே
தோ, பொங்குமலங்க ளுடனுகடபோக்கும் கிடந்தான்
பலவூழி, தங்குமருளா லறிவாகிச் சார்ந்துகவுந்தின்
றேகோகோ, எங்கும்பரந்தா னெனுங்குணியோ வெம்
மான்றிருப்புன் முறுவலே. (8)

மட்டாமலங்கட்குட்புறம்பாய் வதிந்து மலமே
தாரகமா, யொட்டாநின்ற னமதருளங்கூடா துடவங்க
வை யெல்லாம், விட்டானருளே தாரகமாய் மேவிக்
கொண்டா னினிமலங்கட், கெட்டானிவனென் றிடுங்
குணியோ வெம்மான்றிருப்புன் முறுவலே. (9)

ஆறுனந்தோ தீவினைக ளந்தக்கரணஞ் சுத்தியி
லான், தேறுன்றேற வுரைத்தாலுஞ் செய்மாறென்கொ
றிருநாமங், கூறுன்கூறு மவரிடத்துங் குறுகானிவனு
நமைக்காண, வாறுனோ கோவெனுங்குணியோ வானே
ன்றிருப்புன் முறுவலே. (10)

எள்ளத்தனையு மிரக்கமிலா னிவனேகொடிய மாபாவி, யுள்ளத்துயர மொருக்காலு மொழியானிவனுக் தணையாளக், கொள்ளச்சொலியுந் திரிகின்றான்கொடியோனென்றன்முக நோக்கி, விள்ளபெரிதா யிரங்குணியோ விண்ணோன் றிருப்புன் முறுவலே. (11)

திருப்புன்முறுவல் முற்றிற்று.

சிற்றம்பலநாடிகள் சாத்திரக்கோத்து முடிந்தது.

ஸ்ரீ மெய்கண்டதேசிகன் திருவடிவாழ்க.

ஸ்ரீ சிவஞான யோகிகள் சேவடிவாழ்க.

MAHAMAHOPADHYAYA
Dr. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
BESANT NAGAR, MADRAS-600 090

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கயிலாயபரம்பரை

ஸ்ரீநகரம் காஞ்சி-மெய்கண்டசிவாசாரியராதீனம்

ஸ்ரீலஸ்ரீ

ஞானப்பிரகாசதேசிகசுவாமிகள்மீது

திருமயிலை - வித்வான்

சண்முகம்பிள்ளைபாடிய

கட்டளைக்கலித்துறை.

திருவேயருட்செல்வமேயன்பருண்ணுஞ்செழுங்கருணை
யுருவேயெனதுருயிர்க்கோருயிரேயொழியாதபவத்
தொருவேன்புகுந்துநின்றெய்த்தேற்கிரங்கிடெம்முத்தம
தெரிவேயெழிற்கச்சிஞானப்ரகாசமெய்த்தேசிகனே.

உள்ளன்பிலாருனையெய்தாரரக்கதையுறுவரெனிற
கள்ளம்பயின்றமனச்சிறியேனின்கருணைநெடு
வெள்ளம்படிந்தூனமாமலர்ச்சேவடிமேவுவனோ
தெள்ளுணர்வோர்தொழுஞானப்ரகாசமெய்த்தேசிகனே

எல்லாப்பிறப்பும்பிறந்திளைத்தேனென்றினித்துறைத்த
ால்லான்மொழிக்கொருகாட்டென்பதேதைமுயிருஞான்றல
கொல்லார்சில்லோர்நின்னருட்பார்வையென்னுழையுற்றிடினே
செல்லாதிராவினைஞானப்ரகாசமெய்த்தேசிகனே. (3)

ஆகமமாகிநின்றண்ணிப்பவனெம்மறைதிமுந்தன்
ாகனனேகனெனமெய்ச்சுருதியெடுத்தியம்பப்
ாகமிலாப்பரிசாலலமந்தனன்பாசமலச
சேகமெய்தாககசிஞானப்ரகாசமெய்த்தேசிகனே. (4)

மேதாவியருமுணர்வருநன்றனேமேவியிறைஞ்
சோதாப்பிறப்பினிலுய்ப்பிறப்போகல்லதுறனிரு
ாதாரவிந்தம்பணியவிரங்குபரிவினெடுஞ்
சேதாவெனனனிஞானப்ரகாசமெய்த்தேசிகனே. (5)

ல்லேன்கலதிமுழுமூடனேனுமிக்காசினியில்
பல்லேயடைந்தனனின்னிருதாண்மலர்வஞ்சநெஞ்சப்
பால்லேனினதடியாரடித்தொண்டுபுரிவதென்றோ
செல்லேய்மதிற்கச்சிஞானப்ரகாசமெய்த்தேசிகனே. (6)

பாய்கண்டகன்றதிருவெண்ணைமேவுபுனிதசுக
மெய்கண்டநாதன்மரபோங்கவந்தவியன்செல்வமே
கண்டநன்மருந்தென்பிறவிக்கடுநோய்க்குனுறை
செய்கண்டதென்கச்சிஞானப்ரகாசமெய்த்தேசிகனே. (7)

சேர்லாநல னுடைமை ரேசு ராமய மகின்றூழ லடைக
சேலாதவெமபி றபபெயதிர்மாறோ றுகளி ராஙருசணடாய
ரால மறைறவெயா ருமாவெனவேரக நாயாநதமருகே
சலறூரவூயறகசசிஞானப்ரகாசமெய்த்தேசிகனே (8)

ரா டியோட்டியபய்றபரியாளைத்தருமூமையுாள
யாவயூசி பூதினையெதநறுஙசசியிலவநமெசனசகு
புமயடிம டடனறலசளாசதாறுமூன்னிபபுணாரச
பசமயடிகூடடி ரிஞானப்ரகாசமெய்தேசிகனே. (9)

எளனிமெனயபாவிறசுவைசனிமாட்டினிாதமென
வபர பிர் ாதும்பரிசாமபிர்வறறவவ்வுணமைமெநி
சானா பமெவன றனுளதிறமெகாணுதமெதணகுணமலேயே
தனளியயவாபாமொள ஞானப்ரகாசமெயசதேசிகனே. (10

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீமெய்கண்டதேசிகன திருவடிவாழ்க.
ஸ்ரீசிவஞானயோகிகள் சேவடிவாழ்க